

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

FAMILIE BRUINSMA IN DE BOCHT

"WIE VAN DE DRIE"

KOMEDIE IN VIER SCÈNES

VOOR

**5 DAMES - 5 HEREN
EN EVENTUELE FIGURANTEN**

DOOR

CARL SLOTBOOM

**NAAR EEN IDEE VAN
ANJA SLOTBOOM**

ROLVERDELING:

SJEF BRUINSMA	Hoofd van het gezin	(45-55)
TRUUS BRUINSMA	Zijn echtgenote	(45-50)
BORIS BRUINSMA	Hun zoon	(20-25)
THOMAS TER VELDE	Hotelgast	(45-55)
ANNELIES TER VELDE - SMID	Zijn echtgenote	(40-50)
MENNO DE LEEUW	Haar minnaar	(45-55)
SANDRA	Receptioniste	(30-45)
CHRISTINA barones VAN EIJK	Hotelgaste	(55+)
ALEX	Overbuurman	(30-50)
MANON	Tafeldame	(30-45)

(De cijfers tussen de haakjes geven de leeftijden aan)

KORTE INHOUD:

Als Annelies ter Velde weigert van haar korte vakantie terug te komen, om haar man Thomas te vergezellen bij een diner, waarbij ook de minister van cultuur aanwezig zal zijn, is goede raad duur. Alex, de overbuurman van hotel de Roskam, komt tenslotte met het voorstel een tafeldame in te huren. Dan verschijnt de familie Bruinsma en wordt alles heel erg ingewikkeld.

DECOR:

Het toneel bestaat uit een hoger liggend en een lager liggend gedeelte.

OP HET HOGER LIGGENDE GEDEELTE: DE BALIE

Links en rechts op/afgang.

Linker op-/afgang: naar de kamers.

Rechter op-/afgang: naar buiten en andere vertrekken in het hotel.

In de achterwand een opening waardoor alleen Sandra afgaat/opkomt. Dit is het kantoor achter de balie.

Tegen de achterwand is over de gehele lengte een balie gebouwd.

Voor de balie is een loopruimte.

Voor de loopruimte is, weer over de gehele lengte van het toneel, een houten hekwerk, die links en rechts wordt onderbroken. Via een paar treden komt men dan in het lagere gedeelte.

OP HET LAGER LIGGENDE GEDEELTE: DE LOUNGE

Links en rechts op/afgang.

Comfortabele leunstoelen en salontafeltjes.

Zowel de balie als de lounge kunnen naar eigen inzicht worden ingericht. Op de balie in ieder geval een computerbeeldscherm. Alles echter bijzonder stijlvol en met smaak. Mooie schilderijen aan de wanden, diepe, warme kleuren, stijlvolle schemerlampen, planten etc. Kortom: het interieur van een vijfsterrenhotel.

GESCHATTE SPEELDUUR:

Voor de pauze : 80 minuten

Na de pauze : 50 minuten

OPMERKINGEN:

In de regie wordt vermeld waar men op dient te komen/af dient te gaan:

B = op het hogere gedeelte bij de balie

L = op het lagere gedeelte, de lounge

K = Achter de balie - kantoor

Dit toneelstuk leent zich om zwijgende figuranten mee te laten spelen. Hotelgasten die aankomen en zich melden bij de balie, met koffers opkomen/afgaan, in de lounge zitten. Kamermeisjes die met linnengoed opkomen en afgaan, etc. etc.

Op de momenten dat Sandra geen tekst heeft, kan ze op het toneel achter haar balie aan het werk zijn. Er wordt aangegeven wanneer ze af moet gaan en op moet komen. Verder naar eigen inzicht.

Regieaanwijzingen in het tekstboekje kunnen misschien als hulpmiddel dienen. Uiteraard is elke regisseur vrij deze al dan niet op te volgen.

TYPERINGEN:

SJEF	Een zwak sociaal type dat zich absoluut niet weet te gedragen. Zeer overtuigd van zichzelf. Heeft weinig geduld voor zijn vrouw en zoon.
TRUUS	Een schuchter mens, dat in gezelschap nauwelijks op of om durft te kijken. Wanneer mensen, die ze niet goed kent, haar aanspreken, geeft ze korte, angstige antwoorden. Vreselijk dom en initiatiefloos. Doet alles wat haar man zegt. Loopt met kleine, schichtige pasjes.
BORIS	Het toppunt van domheid. Weet zich nog minder te gedragen dan zijn vader. Wat men ook zegt, hij is eenvoudig niet te beledigen. Vreselijk irritant en heeft overal een ad rem antwoord op. Hij mag dan stotteren, maar doet dit behoorlijk snel.
THOMAS	Zelfverzekerde, goedverzorgde man.
ANNELIES	Zelfverzekerde, goedverzorgde vrouw.
MENNO	Zakenman. Stijl en manieren.
SANDRA	Beetje naïef. Vriendelijk.
CHRISTINA	Dame met allure. Leuk, vlot mens. Zeer direct.
ALEX	Homoseksuele man. Vrolijk. Zeer vrouwelijk. Bijzonder goed van de tongriem gesneden. De teksten komen er snel en zonder haperingen uit. Hij is soms een beetje ongeduldig en wordt dan kribbig.
MANON	Heel naïef, kinderlijk, behoorlijk dom.

KLEDING-/KAPADVIEZEN:

SJEF	Glimmend trainingspak Veel gouden kettingen en ringen Tatoeages op zijn bovenarmen Vetkuif, permanent of matje
TRUUS	Simpel jurkje Gymschoenen Korte sokjes
BORIS	T-shirt Spijker- of housebroek Gymschoenen Permanent of matje Tatoeage
THOMAS	Goed gekleed. Een mooie trui, overhemd en broek of een colbertje. Kleding is van een goede modezaak. In de vierde scène draagt hij een smoking.
ANNELIES	Stijlvol, sportief gekleed. In de vierde scène een avondjurk
MENNO	Goed gekleed. Een mooie trui, overhemd en broek of een colbertje.

Kleding is van een goede modezaak.

SANDRA Kleding die bij een receptioniste van een goed hotel past.

CHRISTINA Duur en stijlvol. Sieraden.

ALEX Vlot, sportief en goed gekleed. Mooie broek, mooi overhemd, mooie trui.

MANON Zeer uitdagend gekleed.

MEER AVONTUREN VAN DE FAMILIE BRUINSMA:

- * KOUWE KAK EN TATOEAGE
- * BLAUW BLOED, SIGAREN EN ZEEBENEN
- * FAMILIE BRUINSMA IN DE BOCHT - DE CANADESE INVASIE
- * FAMILIE BRUINSMA IN DE BOCHT - AANTREKKELIJKE HEER ZOEKT DAME
- * FAMILIE BRUINSMA IN DE BOCHT - GROETEN VAN DE VELUWE
- * FAMILIE BRUINSMA IN DE BOCHT - LEVE DE KONINGIN

Carl Slotboom
Abbekerk
Januari 2010
toneelslotboom@quicknet.nl
www.carlslotboom.nl

EERSTE SCÈNE:

- (Als het doek opgaat staat Sandra achter de balie en telefoneert. Ergens klinkt zachte romantische pianomuziek)**
- SANDRA** Al onze kamers hebben een ligbad meneer. **(Spreekpauze)** ja meneer. **(Spreekpauze)** Ja meneer, draadloos internet op elke kamer. **(Spreekpauze)** Natuurlijk. Op wiens naam mag ik de kamer reserveren? **(Spreekpauze)** De heer Dormalen. **(Begint te typen)** Twee persoonskamer. **(Spreekpauze)** De kamer is vanaf twee uur vrij. **(Spreekpauze. Christina komt op -B- zonder dat Sandra dit ziet)** Dat is goed, dan zie ik u morgen. **(Spreekpauze)** Ja, tot morgen dan. **(Verbreekt de verbinding)** Vervelende zeurpiet! **(Plagerig)** Dát heb ik gehoord.
- CHRISTINA** Oh mevrouw van Eijk, neemt u mij niet kwalijk.
- SANDRA** Ben je gek meid, je hebt gelijk. Mannen zijn vervelende zeurpieten.
- CHRISTINA** Vindt u mevrouw?
- SANDRA** Ja, dat vind ik. Ik heb er zes gehad, ik weet waar ik over praat.
- CHRISTINA** Zes mannen mevrouw?
- SANDRA** Jawel, en stuk voor stuk oervervelend.
- CHRISTINA** Allemaal mevrouw?
- SANDRA** Allemaal!
- CHRISTINA** Gôh...
- SANDRA** Toen ik mijn tweede echtgenoot leerde kennen dacht ik bij mezelf, deze zal beslist beter zijn dan de eerste. Zo'n zeurzak als hij is uniek.
- CHRISTINA** En?
- SANDRA** De tweede was nog veel unieker. **(Loopt tijdens de volgende zinnen naar beneden en gaat in een leunstoel zitten)** Ik was heel snel van hem gescheiden. De zegen na en de vlag uit. Maar ja, nummer drie stond alweer op de stoep. Ik schijn een aantrekkingskracht te hebben voor mannen en dan vooral voor vervelende. Uiteindelijk kwam ik er na zes huwelijken achter dat ik een punt moest zetten achter het mannelijke geslacht.
- CHRISTINA** U had in ieder geval een ruime ervaring.
- SANDRA** Dat zou je wel kunnen zeggen ja. Ik was zo langzaam een grootverbruiker geworden. Nummer zes was de grootste klier. Mijn hemel, wat een lastig exemplaar. Herbert Jochem baron van Eijk. Hij ging gelukkig heel gauw dood. Ik erfde een adellijke titel en zijn hele vermogen. Een geluk bij een ongeluk zullen we maar zeggen.
- CHRISTINA** En daarna?
- SANDRA** Daarna niets, helemaal niets. Ik zei tegen mezelf: Christina barones van Eijk, wat wil je? Je hebt geld genoeg, kind noch kraai en je kunt doen en laten wat je wilt. Ik heb de hele inboedel aan een opkoper meegegeven, heb m'n huis verkocht en woon nu al weer een paar jaar in dit heerlijke hotel. Ik heb m'n natje en m'n droogje op tijd en hoof nergens naar om te kijken.
- CHRISTINA** En u heeft sindsdien geen behoefte meer aan mannelijk gezelschap?
- SANDRA** Nee zeg, doe me een lol, ik ben geheel behoefteloos. Nee hoor, rust, rust en nog eens rust. Aan mijn lijf geen polonaise meer en zeker geen kerels. Zo en dan ga ik nu lezen. **(Pakt een tijdschrift van een tafeltje en gaat zitten lezen. Sandra verricht allerlei werkzaamheden achter de balie. Christina laat na enkele ogenblikken het tijdschrift zakken en doet haar ogen dicht. Na enkele ogenblikken komen Annelies en Menno op -L- Gedragen zich een beetje als verliefde pubers)**
- MENNO** Wat zou je zeggen van een sauna?
- ANNELIES** Een sauna?
- MENNO** En dan een paar baantjes zwemmen.
- ANNELIES** Wil je niet liever eerst even zitten en iets drinken?
- MENNO** Welnee, dat kunnen we naderhand doen.

ANNELIES Ben je niet moe dan?
MENNO Moe? Hoe kom je daar nu bij.
ANNELIES Nou ja, ik dacht misschien dat je...
MENNO **(Onderbreekt Annelies)** In jouw nabijheid word ik niet moe. Jij geeft me energie.

ANNELIES Oh... dan mag ik wel oppassen.
MENNO **(Trekt Annelies tegen zich aan)** Kom hier m'n lekkertje.
ANNELIES Niet hier Menno, wacht even tot we boven zijn.
MENNO Kom op dan... naar boven!
ANNELIES Nou, misschien is een sauna toch wel even lekker.
MENNO Even alles er uit zweten.
ANNELIES En dan van voren af aan beginnen.
MENNO **(Heel verleidelijk)** Waarmee?
ANNELIES Niet naar de bekende weg vragen.
MENNO Ik weet graag alles van te voren. Ik kom niet graag voor verrassingen te staan.
ANNELIES Dan moet ik je teleurstellen.
MENNO Teleurstellen? Mij?
ANNELIES **(Verleidelijk)** Ja, want ik heb nog heel veel verrassingen voor je in petto.
MENNO Ik kan nauwelijks wachten.
ANNELIES Geduld is een schone zaak. Op naar de sauna.
MENNO Op naar de sauna. **(In de handtas van Annelies gaat een telefoon. Neemt op)**

ANNELIES Met Annelies. **(Menno en Annelies af -L-, terwijl Annelies telefoneert)**

CHRISTINA **(Terwijl ze haar ogen gesloten houdt)** Die zijn niet getrouwd. Althans... niet met elkaar.
SANDRA Wat zegt u mevrouw?
CHRISTINA **(Doet haar ogen open)** Die gaan lekker een paar dagen vreemd.
SANDRA Zou u denken?
CHRISTINA Ik weet het wel zeker. Welke vent zegt nu lekkertje tegen z'n eigen vrouw?! Nee... die piesen naast de pot. **(Bladert weer door het tijdschrift)**

THOMAS **(Komt op -B- Telefoneert en gaat tijdens het gesprek naar de lounge en gaat zitten)** Maar luister nou eens, eergisteren zeg je dat je met Astrid een paar dagen naar Maastricht gaat, maar dat je op tijd weer terug zult zijn voor het diner bij de minister van cultuur. Vervolgens ben je al die tijd niet te bereiken. **(Spreekpauze)** Wat? **(Spreekpauze)** Batterij leeg? **(Spreekpauze)** Dan is de batterij van Astrid haar telefoon zeker ook leeg, want haar heb ik ook niet kunnen bereiken. Maar goed, ik hoef en wil het allemaal niet weten. **(Spreekpauze)** Jaja, ik weet dat we afgesproken hadden dat ik je niet zou bellen, maar dit is een noodgeval. Ik heb geprobeerd je te bellen om je te laten weten dat het diner op een andere locatie plaatsvindt. **(Spreekpauze)** Geen idee waarom, dat hebben ze niet gezegd. Is ook niet belangrijk. Je moet dus niet naar hotel Atlantis maar naar... **(Spreekpauze)** Hoe bedoel je, dat interesseert je niet. **(Spreekpauze)** Je komt niet? Heb ik dat goed verstaan? **(Spreekpauze)** Je blijft nog een paar dagen in Maastricht? **(Spreekpauze)** Maar dat kun je me niet aandoen! Dit is niet zo maar een diner. Ik ontmoet hier mensen die belangrijk kunnen zijn voor het verloop van m'n carrière. Bovendien sta je op de gastenlijst. Ik kan toch onmogelijk alleen verschijnen. Wat moet ik nu tegen de minister zeggen? **(Spreekpauze)** Ik weet dat de minister je niet kent, maar hij zal zeker vragen waar je bent. **(Spreekpauze)** Omdat ministers dat altijd vragen, die willen altijd het naadje van de kous weten en graag voorgesteld worden aan de echtgenotes van zijn medewerkers. **(Spreekpauze)** Ik weet het, ik weet het, ik werk niet direct met de minister samen, maar ik...

(Spreekpauze) Hè? **(Spreekpauze)** Nee, ik weet dat ik ook niet met de medewerker van de minister samenwerk, zelfs niet met de medewerker van de medewerker, maar dat is toch allemaal niet belangrijk op dit moment?! Belangrijk is dat je samen met mij aan dat diner verschijnt. **(Spreekpauze)** Ja ja, dat weet ik allemaal wel, maar je had het me beloofd. **(Spreekpauze)** Oh... nou krijgen we dat... ouwe koeien. **(Spreekpauze)** Ja. **(Spreekpauze)** Ja. **(Spreekpauze)** Je laatste woord... ik begrijp het. **(Schamper)** Je wordt hartelijk bedankt en veel plezier in Roermond. **(Spreekpauze)** Wat? **(Spreekpauze)** Oh... Maastricht. Nou ja, als je maar plezier hebt. **(Verbreekt de verbinding)** Ook dat nog. **(Gaat af -B-)**

CHRISTINA **(Zonder van haar tijdschrift op te kijken)** Lijkt me een heel goed huwelijk.

THOMAS **(Komt weer op -B-. Tegen Sandra)** Heeft u het gesprek gehoord?

SANDRA Welk gesprek meneer?

THOMAS Dat ik zo-even met mijn vrouw had?

SANDRA Het is niet mijn gewoonte naar de gesprekken van de gasten te luisteren meneer.

THOMAS Een uitstekende eigenschap.

SANDRA Dank u wel meneer.

THOMAS Ik zit met een groot probleem.

SANDRA Uw vrouw.

THOMAS Huh?

SANDRA Die met Astrid in Maastricht is, daar wil blijven en weigert met u naar het diner van de minister te gaan.

THOMAS Nou, voor iemand die niet luistert bent u behoorlijk op de hoogte.

SANDRA Ik kan moeilijk oordoppen in doen.

THOMAS Hoe dan ook, morgenavond is dat diner en ik kan onmogelijk zonder mijn vrouw verschijnen.

SANDRA Maar uw vrouw wil niet meneer, dat was haar laatste woord.

THOMAS Ik moet een vrouw hebben.

CHRISTINA **(Terwijl ze het tijdschrift dichtdoet en opstaat. Voor zichzelf)** Nou nou, de nood is hoog zo te horen. **(Loopt naar boven)**

THOMAS **(Tegen Sandra)** U moet me helpen... alstublieft...

SANDRA Ach mevrouw van Eijk?

CHRISTINA Ik weet niet wat je wilt gaan vragen, maar het antwoord is nee.

THOMAS Mag ik me even aan u voorstellen.

CHRISTINA Als het daarbij blijft dan kunt u uw gang gaan.

THOMAS **(Maakt een lichte buiging)** Ter Velde, Thomas ter Velde.

CHRISTINA **(Geeft Thomas een hand)** Christina van Eijk.

THOMAS Mevrouw ik zit met een groot probleem.

CHRISTINA Die indruk had ik al.

THOMAS Ik zou niet weten wat ik nu zou moeten doen.

CHRISTINA Voor elk probleem is er een oplossing.

THOMAS Dat is misschien wel zo, maar het is kort dag... héél erg kort dag mag ik wel zeggen.

CHRISTINA Niet wanhopen meneer ter Velde, vaak duikt de oplossing opeens uit een onverwachte hoek.

THOMAS **(Bekijkt Christina van top tot teen)** Nou ja... u zou wel eens gelijk kunnen hebben. **(Haalt diep adem en spreekt elk woord duidelijk en langzaam uit)** Mevrouw... heeft u morgenavond misschien...

CHRISTINA **(Onderbreekt Thomas)** Ja, dat heb ik. Overigens heb ik dat álle avonden, maar ik kan er mee leven. Tot ziens maar weer. **(Christina af)**

THOMAS **(Verbaasd)** Ze weet niet eens wat ik wilde vragen.

SANDRA Die zes huwelijken hebben haar een beetje kopschuw gemaakt denk ik.

THOMAS Ik wilde haar niet ten huwelijk vragen, ik wilde vragen of ze morgenavond... Nou ja, mevrouw van Eijk valt dus af.

SANDRA Is het werkelijk zo belangrijk dat u met een vrouw verschijnt?

THOMAS Ja... heel belangrijk.

ALEX **(Alex komt op -L-)** Hallihallo. **(Kijkt om zich heen)** Nou nou, wat een drukte zeg, is iedereen ondergedoken?

SANDRA Alex?

ALEX Zeg het eens lieverd.

SANDRA Mag ik je even voorstellen aan meneer... **(Tegen Thomas)** Hoe was uw naam ook alweer?

THOMAS Ter Velde, Thomas ter Velde.

SANDRA **(Terwijl Alex naar boven komt)** Alex is de overbuurman en komt hier regelmatig een kopje koffie drinken. Misschien dat hij u kan helpen. **(Alex en Thomas geven elkaar de hand)**

ALEX Ja hoor, Alex de redder in nood. Ik ben een soort wandelende hulpdienst. De hotelpsychiater zeg maar. Gestrekt op de divan en maar lullen tegen me.

THOMAS U bent psychiater?

ALEX Oh nee zeg, wat een giller. Nee hoor, voor psychiater moet je studeren en ik ben na de lagere school niet verder gekomen dan de tweede klas van de technische school. Oh, heel eng allemaal. Al die ruwe jongens met hun griezelige technische snufjes. Ik had het heel snel bekeken.

SANDRA Alex was danser en loopt tegenwoordig modeshows.

ALEX Ja en in een grijs verleden afgekeurd voor één of andere kwaal. Vraag me niet welke, want ik heb er al zolang geen last meer van gehad, dat ik niet meer zou weten welke afwijking ik heb. Wat ik ook mankeer, het is volgens mij heel ernstig, want ik krijg elke maand een leuke uitkering op m'n bankrekening. Maar goed, daar hadden we het allemaal niet over. To the point dus.

SANDRA Meneer ter Velde heeft een probleem.

ALEX Vertel meid, want ik heb een heerlijk slecht karakter, ik ben namelijk godsgruwelijk nieuwsgierig.

SANDRA Het probleem is dat meneer ter Velde geen vrouw heeft.

ALEX Ik zou een probleem hebben als ik er wél een had.

SANDRA En nu weet hij niet wat hij moet doen.

ALEX Dat zou ook mijn probleem zijn... ik zou niet wéten wat ik er mee zou moeten doen.

SANDRA Meneer heeft wel een vrouw, maar die wil niet, omdat ze met Astrid in Maastricht zit en niet aan de minister voorgesteld wil worden, die altijd het naadje van de kous wil weten.

ALEX Luister eens lieverd, met zo'n warrig verhaal kan ik werkelijk niets beginnen.

THOMAS **(Tegen Sandra)** Laat mij het maar even uitleggen. Bovendien denk ik dat u meer te doen hebt dan mijn problemen aan te horen.

ALEX Laten we maar even in lounge gaan zitten. **(Alex en Thomas naar beneden en gaan zitten. Sandra verricht allerlei werkzaamheden. Kan af en toe af gaan en weer opkomen)**

THOMAS Nou, vertel, want ik brand van nieuwsgierigheid.

THOMAS Morgenavond vindt er in de congreszaal hier tegenover een diner plaats waarbij de minister van cultuur aanwezig zal zijn. Ik ben ambtenaar bij het ministerie en mijn vrouw en ik zijn uitgenodigd dit diner bij te wonen.

ALEX Oh... éinig. Ik ben gek op een sjeke warme hap. Maar ga verder.

THOMAS Mijn vrouw is echter een paar dagen met een vriendin naar Maastricht en weigert terug te komen.

ALEX Hè wat flauw nou toch.

THOMAS Ons huwelijk is niet al te best, we gaan onze eigen gang en slapen al jaren apart. Min of meer gescheiden van tafel en bed.

ALEX Eerst het bed en nu dan de tafel.

THOMAS **(Glimlacht)** Zo zou je het kunnen noemen ja. Maar hoe dan ook, ze had beloofd mij te vergezellen naar dit diner.

ALEX En is nu op deze belofte teruggekomen.

THOMAS Helaas ja.

ALEX En nu zit jij morgenavond zonder vrouw.

THOMAS Klopt.

ALEX Met andere woorden, jij hebt voor morgenavond een vrouw nodig.

THOMAS Je slaat de spijker op z'n kop.

ALEX Ja, ik kan een pruik opzetten en je vergezellen, maar ik ben bang dat de hoogwaardigheidsbekleders dat heel snel door zullen hebben.

(Tegen Sandra) Oh meid, zie je het voor je? Ik met een pruik en op hoge hakken.

SANDRA Lijkt me niet zo'n goed idee.

ALEX Stel je voor dat de minister een oogje op me laat vallen. O gut, dat wordt een kabinetscrisis.

THOMAS Sandra dacht dat jij mij wel zou kunnen helpen.

ALEX En waarom denk jij dat Sandra?

SANDRA Nou ja, je loopt modeshows, misschien ken je een leuke representatieve vrouw die meneer ter Velde morgenavond wil vergezellen.

ALEX Nou, daar moet ik over nadenken hoor.

SANDRA Maar niet te lang want er is haast bij. **(Sandra af -K-)**

ALEX **(Tegen Thomas)** Ik wil m'n best voor je doen, maar ik kan niet heksen. Wat zoek je precies?

THOMAS Mag ik je uitnodigen om in de bar iets te gaan drinken? Dat praat misschien wat makkelijker.

ALEX Hè ja, een lekker glaasje nat gaat er altijd wel in. **(Alex en Thomas af - L-. Na enkele ogenblikken komen Sjef en Boris op -B-)**

SJEF **(Kijkt om zich heen en loopt dan naar beneden naar de lounge. Kijkt hier weer om zich heen)** Perfect, kan niet mooier, helemaal mijn stijl.

BORIS **(Komt ook naar de lounge)** Se-se-sinds wanneer heb j-j-j-jij ste-stijl pe-pa?

SJEF Luister eens konijnekop, als je van plan bent lollig te gaan doen, dan wil ik je waarschuwen dat ik dan uiterst onaangenaam kan worden.

BORIS Me-me-mijn he-he-hemel wat een me-me-mond vol.

SJEF Je bent gewaarschuwd.

BORIS Ja, dat ze-ze-zei je al.

SJEF Waar is je moeder?

BORIS Ik heb d'r niet in m'n ze-ze-zak ze-ze-zitten.

SJEF Het is ook altijd wat anders met dat mens. **(Roept keihard in de richting vanwaar ze gekomen zijn)** Truus!!!

BORIS Me-me-mooi, het hele hotel we-we-weet nu in ieder geval dat je-je-jij er be-be-bent.

TRUUS **(Truus komt op, in haar ene hand een koffer, in haar andere hand een hamsterkooitje. In het kooitje zit stro, een molentje en voerbakjes. Er hoeft geen hamster in het kooitje. Tevens heeft ze een rugtas op haar rug)** Heb je geroepen Sjef?

SJEF Ja Truus, ik heb geroepen. Waar blijf je nou toch?

TRUUS Ik zat vast in de draaideur Sjef.

SJEF Vast in de draaideur? **(Voor zichzelf)** Niet te geloven. **(Weer tegen Truus)** Die deur draait automatisch Truus, je hoeft alleen maar te lopen. Je weet wel, je ene voet voor de andere zetten. Kind kan de was doen.

TRUUS Ik struikelde Sjef.

SJEF Truus, ik wil het allemaal niet weten, hou dus op met je gejammer.

TRUUS Ja, goed.

SJEF Kom naar beneden, ga zitten en hou je mond.

TRUUS Ja, goed. **(Truus gaat naar de lounge en gaat zitten. Houdt rugtas om, hamsterkooi op schoot)**

SJEF **(Kijkt nog eens om zich heen)** Hier houd ik het wel een paar dagen uit.

BORIS Zal ik ons even aanme-me-melden?

SJEF Nee laat mij dat maar doen, dat lijkt me beter.

TRUUS Waarom Sjef?

SJEF Omdat die mensen achter de balie zouden kunnen schrikken als ze hem zien en dan misschien in paniek weg rennen.

BORIS Nou... be-be-bedankt dan maar we-we-weer.

TRUUS Hoe lang zijn we van plan hier te blijven Sjef?

SJEF Dat weet ik nog niet, dat hangt van de situatie af. **(Sandra komt op -K-)**

BORIS De-de-daar is iemand pe-pe-pa.

SJEF Nou, dan zullen wij ons eens even netjes aanmelden.

BORIS Me-me-mooi.

SJEF Dat wil zeggen, ik meld ons aan, jij houdt je mond dicht.

BORIS Ik ze-ze-zeg al ne-ne-niks me-me-meer. **(Sjef en Boris gaan naar boven naar de balie. Truus pakt haar koffer)**

SJEF Laat die koffer maar staan Truus.

TRUUS Ik laat onze spullen niet graag alleen Sjef.

SJEF Maak je geen zorgen, ze staan op een paar meter afstand.

TRUUS Als er wat mee gebeurt dan...

SJEF **(Onderbreekt Truus)** Truus hou op met je geëmmer, laat die koffer staan.

TRUUS Ja, goed. **(Truus ook naar boven. Hamsterkooi gaat mee. Het drietal staat nu bij de balie. Sandra kijkt zeer verbaasd van de één naar de ander)**

SJEF Is er wat troel?

SANDRA **(Schrikt op uit haar overpeinzing)** Eh... nee... ik eh... neem me niet kwalijk.

SJEF Oh... ik dacht even dat ik iets van je aan had.

SANDRA U bent eh...?

SJEF Bruinsma, Sjef Bruinsma.

SANDRA Juist eh... ja... natuurlijk...

SJEF Ik heb gebeld en twee kamers besproken.

SANDRA Moment. **(Tikt op het toetsenbord, terwijl ze op haar beeldscherm kijkt)** Hier heb ik het, familie Bruinsma, een één- en een tweepersoonskamer.

BORIS Sje-sje-sjiek, een ke-ke-kamer helemaal voor me-me-mij alleen.

SJEF Vergeet het. Die eenpersoonskamer is voor mij, jij slaapt bij je moeder op de kamer.

BORIS Doe me een lul-lul-lol ze-ze-zeg, ze -sne-sne-snurkt als een de-de-dokwerker.

SJEF Ja en daarom slaap ik ook op die eenpersoonskamer.

SANDRA Hoe lang denkt u te blijven?

SJEF Dat hangt van de situatie thuis af.

SANDRA Wat is er thuis dan?

SJEF De woningbouw is aan het renoveren.

TRUUS Sjef?

SJEF Even wachten Truus.

SANDRA En heeft de woningbouw niet gezegd hoe lang deze renovatie gaat duren?

SJEF Nee.

TRUUS Sjef?

SJEF Hou even op met zeuren Truus. **(Weer tegen Sandra)** Het zou wel eens voor een langere periode kunnen zijn.

SANDRA Meestal zegt een woningbouw van te voren hoe lang renovaties in beslag nemen.

SJEF Nou deze woningbouw heeft dat allemaal niet gezegd. Maar is dat erg belangrijk dan?

SANDRA Het is gebruikelijk dat onze gasten aangeven hoe lang ze denken te blijven.

SJEF Ja schat, dan moeten we helaas voor één keer van het gebruikelijke afwijken.

TRUUS Sjef?

SJEF Heb je even een momentje? Mijn vrouw schijnt namelijk de dringende behoefte te hebben om mij voortdurend in de rede te moeten vallen. **(Met een zucht)** Wat is er Truus?

TRUUS De woningbouw is toch helemaal niet aan het renoveren?

SJEF Niet aan het renoveren? Hoe zou jij dat willen noemen dan?

TRUUS We krijgen alleen maar een andere schuurdeur.

BORIS Ja, omdat je-je-jij hem ingete-te-trapt hebt met je dronken ke-ke-kop.

TRUUS En de woningbouw heeft gezegd dat het niet meer dan een uur duurt.

SJEF De woningbouw kan wel zoveel beweren. Als ze eenmaal gaan breken in zo'n oud huis, dan komen ze van alles tegen en voordat je het weet ligt de hele achterpui eruit.

TRUUS Maar ze hebben...

SJEF **(Onderbreekt Truus)** En omdat ik geen zin heb om dagen in de herrie te zitten, laten wij ons eens lekker verwennen in een sjiek hotel, de woningbouw betaalt. **(Tegen Sandra)** Wat jij schoonheid?

SANDRA Eh... ja... ja, natuurlijk.

SJEF Nou, dan zijn we het daar over eens. Zo en dan zou ik nu naar de kamers willen, want ik krijg spataderen van dat lange staan.

SANDRA Moment. **(Sandra pakt links en rechts een paar folders en twee plastic kaartjes)** Met deze kaartjes opent u de kamerdeur. U heeft kamer zeventien en achttien, eerste verdieping. U heeft volpension en hier **(Wijst op een papier)** staan de tijden wanneer u kunt ontbijten, lunchen en avondeten.

TRUUS Wat eten we?

SJEF Hè Truus, vraag even niet zoveel.

SANDRA Hier heb ik een folder met informatie over ons hotel. Hier een paar folders van de omgeving en een folder met leuke wandelroutes.

BORIS We-we-wandelen? Doe me een lu-lu-lol zeg. Het i-de-de-dee al-l-l-leen al.

SJEF Mijn zoon is liever lui dan moe.

BORIS Nee, je-j-jij bent een we-we-wandelaar.

SANDRA Mocht u nog vragen hebben, dan horen wij dat graag van u.

SJEF Heb jij vragen Truus?

TRUUS Ja, ik zou graag willen...

SJEF **(Onderbreekt Truus)** Truus heeft geen vragen. Jij Boris?

BORIS Ne-ne-nou, ik we-we-wil eigenlijk we-we-wel even...

SJEF **(Onderbreekt Boris)** Mooi, ook geen vragen. Nou, ik heb ook geen vragen, dus wat mij betreft kan het feest beginnen. Truus pak de koffer.

TRUUS Ik had wel een vraag Sjef.

SJEF Ja, daar ben je nou te laat mee. Had je net je mond maar open moeten doen.

TRUUS Dat deed ik hoor Sjef, maar jij...

SJEF **(Onderbreekt Truus)** Nee Truus, niet altijd anderen de schuld geven. Maar eh... wat is je vraag precies?

TRUUS Dit lijkt me een heel duur hotel Sjef.

SJEF Ik dacht dat je een vraag had.

TRUUS En nu zou ik graag willen weten hoe we dit gaan betalen.

SJEF Luister Truus, je bemoeit je nooit met de centen, dus hou je er nu ook buiten.

TRUUS Ja, goed.

SJEF Bovendien praat men in deze kringen niet over geld.

TRUUS Wat zijn dat dan voor kringen Sjef?

SJEF Weet je dat ik heel erg moe van je word Truus?
TRUUS Nee.
BORIS Dat is geen be-be-bijzonderheid, want je-je-jij wordt overal me-me-moe van.
SJEF Kom Truus, koffer pakken. **(Truus gaat naar de lounge en pakt de koffer. Op dat moment komt Christina op -L- en kijkt vol verbazing naar Truus)**
TRUUS Daag.
CHRISTINA Ja eh... goedemiddag.
SJEF Kom je nog Truus?
TRUUS **(Tegen Christina met een blik naar Sjef)** Sjef.
CHRISTINA Wie zegt u?
TRUUS Sjef. Mijn man.
CHRISTINA Oh... ja ja...
TRUUS **(Steekt haar hand uit)** Truus.
CHRISTINA **(Geeft Truus aarzelend een hand)** Christina van eh... van Eijk.
TRUUS We krijgen een nieuwe schuurdeur.
CHRISTINA Oh... mooi...
SJEF Nou, kom je nog of moet ik je komen halen?!
TRUUS Ik kom Sjef. **(tegen Christina)** Dag mevrouw. **(Truus met koffer en kooitje naar boven. Sjef en Boris gaan af -B-, Truus heeft wat langer werk)**
SANDRA **(Wijst naar de hamsterkooi)** Mag ik vragen wat u daar heeft mevrouw Bruinsma?
TRUUS Dat is Caesar.
SANDRA En wie of wat is Caesar?
TRUUS De hamster.
SJEF **(Komt op -B-)** Problemen Truus?
TRUUS Geloof het niet Sjef.
SANDRA Uw vrouw heeft een hamster in een kooitje.
SJEF Ja, en wat zou dat?
SANDRA Huisdieren zijn in ons hotel niet toegestaan.
SJEF Dat is dan jammer voor ons hotel.
SANDRA Zo zijn de regels nu eenmaal. U mag de hamster niet meenemen.
SJEF Nu moet je eens even heel goed luisteren. Wij nemen die hamster mee en als je niet ophoudt met je gezeur haal ik m'n pony ook nog op.
TRUUS Pony Sjef? Maar wij hebben toch helemaal geen...
SJEF **(Onderbreekt Truus)** Kom op Truus, naar boven. **(Sjef en Truus af -B-)**
CHRISTINA **(Met stomheid geslagen)** Uit welke soap zijn deze mensen ontsnapt?
SANDRA Het is de familie Bruinsma.
CHRISTINA Nou, ik hoop dat ze niet bijten.
SANDRA Ze logeren tijdelijk hier, hun huis wordt gerenoveerd.
CHRISTINA Dat heb ik begrepen ja, ze krijgen een nieuwe schuurdeur.
SANDRA De achterpui schijnt ook gesloopt te worden.
CHRISTINA **(Voor zichzelf)** De hotels zijn niet meer wat ze vroeger waren. Althans... de gasten. **(Tegen Sandra)** Hoe is het met meneer Huppeldepup en zijn tafeldame?
SANDRA Alex is bereid hem te helpen.
CHRISTINA Alex? De overbuurman?
SANDRA Ja, hij kent heel veel mensen. **(Op dat moment komen Annelies en Menno op -L-)**
CHRISTINA **(Voor zichzelf)** Ach... Knabbel en Babbel.
ANNELIES Goedemiddag.
MENNO Goedemiddag.
CHRISTINA En, heeft u al gesauneerd?
ANNELIES **(Begrijpt het niet)** Gesauneerd?
CHRISTINA Ja, u zou naar de sauna.

ANNELIES Oh, bedoelt u dat. Nee, daar waren we nog niet, we waren boven en hebben even een kwartiertje op bed gelegen. **(Tegen Menno)** Willen we eigenlijk nog naar de sauna?

MENNO Jij mag het zeggen.

ANNELIES **(Kijkt om zich heen)** Och... het is hier ook wel gezellig.

MENNO Nou, dan blijven we toch hier. **(Tegen Christina)** Mag ik me eerst even voorstellen? Menno de Leeuw. **(Geeft Christina een hand)**

ANNELIES **(Geeft Christina ook een hand)** Annelies.

CHRISTINA De Leeuw.

ANNELIES **(Onzeker)** Eh... ja... eh... Smid... mijn eh... mijn meisjesnaam, Smid, Annelies Smid.

CHRISTINA Lieve schat, ik heb zes huwelijken achter de rug, je maakt mij niets meer wijs. Een blind paard ziet dat je heerlijk aan het vreemdgaan bent.

MENNO Dit noemt men direct.

CHRISTINA Ja hoor, ik hou niet van gedraai, ik zeg liever meteen wat ik denk.

MENNO Dat zal u niet altijd in dank worden afgenomen.

CHRISTINA Nee, maar dat risico calculeer ik in. Zo en nu stel ik voor dat we gaan zitten en nader kennis met elkaar maken.

ANNELIES Ja, waarom eigenlijk niet?

CHRISTINA **(Tegen Menno)** En misschien zou u zo vriendelijk willen zijn iets te drinken te halen in de bar. Ik trakteer. Voor mij een droge sherry.

MENNO **(Tegen Annelies)** Jij rode wijn neem ik aan?

ANNELIES Graag. **(Menno af -L-)**

CHRISTINA Heb je die nieuwe gasten ook al ontmoet? Ik ben me kapot geschrokken en ik kan je vertellen dat ik toch heel wat gewend ben.

ANNELIES Was het zo erg?

CHRISTINA Nee... nog veel erger. Maar vertel. Je bent getrouwd, je hebt genoeg van je vent en bent nu met een ander de bloemetjes buiten aan het zetten. Zo is het toch?

ANNELIES **(Aarzelend)** Nou eh... **(Dan opeens heel resoluut)** Ja... eigenlijk wel ja.

CHRISTINA Geweldig!

ANNELIES En u?

CHRISTINA Ik zet ook de bloemetjes buiten, maar in tegenstelling tot jou, doe ik dat zonder man. Heerlijk rustig kan ik je vertellen. Ik woon hier.

ANNELIES Hier? In dit hotel?

CHRISTINA Ja, al een aantal jaren en het bevat me uitstekend. Het is hier natuurlijk een komen en gaan van gasten en ik kom de meest uiteenlopende mensen tegen.

MENNO **(Komt terug -L- met een dienblad, met daarop een glas sherry en twee glazen rode wijn)** En toen was er drank.

CHRISTINA Wat zouden we zonder moeten. **(Heft het glas)** Nou, op onze kennismaking dan maar. Proost. **(Terwijl ze drinken komen Sjef en Boris op -B-)** Mijn hemel, daar zijn ze.

SJEF **(Tegen Sandra)** Gaat die lekker?

SANDRA Eh... hoe eh... hoe bedoelt u?

SJEF Nou, gewoon zoals ik het zeg, gaat die lekker.

SANDRA Ik eh... ja, ik geloof het wel.

SJEF Vertel mij eens even waar de bar is schoonheid.

SANDRA **(Wijst)** De bar vindt u daar.

SJEF Mooi. **(Tegen Boris)** Zal ik jou eens wat vertellen?

BORIS Als je het ne-ne-niet lu-lu-laten ke-ke-kunt.

SJEF **(Met een blik naar de lounge)** Wij gaan naar beneden, ik ga daar alvast zitten en jij haalt voor ons twee grote glazen bier.

BORIS Ik heb een be-be-beter voorstel, ik ga alve-ve-vest ze-ze-zitten en jij haalt het be-be-bbier.

SJEF Je zult eens een keer geen commentaar hebben. **(Sjef en Boris gaan naar de lounge)** Kijk aan, een hele verzameling. **(Christina, Annelies en Menno groeten nauwelijks hoorbaar. Sjef gaat**

zitten, de overigen kijken verbaasd naar het tweetal) Zo jongen, als je iets te drinken wilt hebben moet je het zelf halen, ik sta voorlopig niet meer op. Laat maar opschrijven voor de woningbouw.

BORIS Ik ge-ge-ga al. **(Boris af -L-)**

SJEF **(Tegen de anderen)** Het is geen slechte jongen hoor, maar hij is overal te beroerd voor.

CHRISTINA Kwestie van opvoeden misschien?

SJEF Ik heb hem uitstekend opgevoed, het is alleen niet tot hem doorgedrongen.

CHRISTINA **(Tegen Annelies en Menno)** Tijdens de wintermaanden ben ik meestal in het buitenland. Maakt niet uit in welk buitenland, als het maar warm is. Ik kan absoluut niet tegen kou. De afgelopen winter was ik in Florida. Heerlijk zal ik je vertellen. Hoe lang blijven jullie hier?

ANNELIES Een paar dagen, we weten het nog niet precies.

MENNO Ik zal vandaag of morgen toch weer aan het werk moeten.

SJEF Werken is voor domme mensen.

MENNO Pardon?

SJEF Ik zei, werken is voor domme mensen.

CHRISTINA **(Voor zichzelf)** Interessante filosofie.

MENNO U werkt niet?

SJEF Nee, daar heb ik personeel voor.

MENNO Tja, je hebt sierpaarden en werkpaarden. Ik behoor helaas tot de laatste categorie.

SJEF Dan heb je het verkeerd aangepakt in je leven.

BORIS **(Komt op -L- met twee glazen bier)** Ke-ke-kijk eens aan pe-pe-pa, twee be-be-blonde je-je-jongens.

SJEF Ik heb liever twee blonde meiden. **(Moet er zelf hartelijk om lachen. Heft zijn glas naar Boris en dan naar de anderen)** Nou, proost dan maar, op de kennismaking en dat het ons nog maar lang mag smaken. **(Tegen Boris)** Wat jij Boor?

BORIS Me-me-mijn idee pe-pe-pa.

MENNO Maar wat is uw beroep dan als ik vragen mag?

SJEF Ja hoor, je mag alles vragen.

BORIS **(Voor zichzelf)** Nu ze-ze-zal het mij toch zwe-zwe-zwaar benieuwen hoe hij zich hier uitkl-kle-kletst.

SJEF Ik ben zakenman.

BORIS **(Verbaasd)** We-we-wát ben je?

SJEF Hou even je vervelende waffel dicht, wil je?

BORIS Ze-ze-zakenman, hoe verze-ze-zin je het.

SJEF Moet je nou telkens commentaar geven uilebal?!

MENNO Interessant, en in wat voor zaken zit u precies?

SJEF Dat kan ik nou allemaal wel uit gaan leggen, maar ik ben bang dat je het toch niet snapt.

CHRISTINA De hoofdzaak is dat u het zelf snapt. Ja toch?

BORIS Dat is nog me-me-maar de ve-ve-vraag.

SJEF Zo, genoeg gepraat. **(Tegen Boris)** Schuif die stoel eens bij jongen.

BORIS Bier he-he-halen, st-st-stoel bijs-se-se-schuiven. Doe het ze-ze-zelf maar, ik be-be-ben niet bij je in de-de-dienst.

SJEF **(Tegen de anderen)** Wat zei ik? Overal te beroerd voor.

CHRISTINA Ik vind eigenlijk dat hij wel gelijk heeft.

SJEF Oh, vind jij dat?

CHRISTINA Ja, eigenlijk wel.

BORIS Zo, ne-ne-nou hoor je het ook eens ve-ve-van een ander.

CHRISTINA U lijkt me een type dat graag commando's uitdeelt.

BORIS Ke-ke-klopt als een zwe-zwe-zwerende ve-ve-vinger. **(Christina neemt een slokje van haar sherry)**

SJEF Kijk maar uit dat je je niet verslikt in je glaasje prik bemoeial.

CHRISTINA Maakt u zich maar geen zorgen.

SJEF Doe ik ook niet. **(Tegen Boris)** Nou, schuif je die stoel nog bij of moet ik het zelf doen?!

BORIS Ik be-be-ben bang dat je het ze-ze-zelf me-me-moet doen.
SJEF Hoe heb ik zo'n kind kunnen krijgen. **(Schuift een stoel naar zich toe. Gaat weer zitten en legt vervolgens zijn benen op de bijgeschoven stoel)** Hè hè, dat is lekker. Wil je wel geloven dat ik doodmoe ben?

BORIS Waar be-be-ben je-je-jij nou me-me-moe van?
SJEF Van jou, is het nou goed?!

BORIS Je ve-voert de hele dag geen flik-flik-flik...
SJEF **(Onderbreekt Boris)** Hou je een beetje in wil je?!
BORIS Fle-fle-fluit.
SANDRA **(Komt naar de lounge)** Het is niet gebruikelijk dat de gasten hun voeten op onze stoelen leggen meneer Bruinsma.

SJEF Dan moeten we helaas alweer van het gebruikelijke afwijken schoonheid.

SANDRA Dat zijn dure stoelen.
SJEF Dat spijt me, maar ik moet van de dokter m'n benen hoogleggen.
BORIS **(Tegen Sandra)** Ga er me-me-maar niet op in, de-de-dat heeft geen enkele ze-ze-zin.

SJEF Klopt.
BORIS Wij he-he-hebben het te-te-thuis al lang opge-gegeven.
SJEF Zo en als iedereen dan nu z'n mond houdt kan ik een tukkie doen.
BORIS Mooi, s-s-slaap ze-ze-zacht.
CHRISTINA En voorlopig niet wakker worden.
SJEF Als jij je vervelende kwek houdt zal dat wel lukken. **(Gaapt als een nijlpaard, zakt onderuit en doet z'n ogen dicht. Na verloop van tijd zakt z'n mond open en is Sjef in diepe rust)**

CHRISTINA Waar is je moeder?
SJEF Be-be-boven, die pe-pe-pakt de koffer uit en ze we-we-wilde ook even een beetje ste-ste-stof afnemen.

ANNELIES Stof afnemen? Is ze allergisch dan?
BORIS Nee, huis-huis-huishoudelijk a-a-aangelegen.
MENNO Misschien wil ze ook wel een glas met ons drinken.
BORIS Haal d'r alsjeb-be-blijft ne-ne-niet aan want je ke-ke-komt er ne-ne-niet meer ve-ve-vanaf.

ANNELIES Is het zo erg?
BORIS Be-be-breek me de be-be-bek niet open.
CHRISTINA Zijn jullie op vakantie hier?
BORIS Ne-ne-nee, we krijgen een ne-ne-nieuwe se-se-schuurdeur.
MENNO Een nieuwe schuurdeur?
CHRISTINA Ik zie het verband niet zo.
BORIS Ik eerlijk ge-gezegd ook ne-ne-niet, maar ik bem-m-moei me er verder maar niet me-me-mee. **(Met een blik naar Sjef)** Hij is negal snel op z'n pe-pe-pik getrapt.

CHRISTINA Ja, die indruk kregen wij ook al.
BORIS We le-le-aten hem thuis maar aanle-le-lullen.
ANNELIES Dat lijkt mij ook het beste. **(Sjef begint te snurken)**
BORIS Ne-nou, ik ga eens even ke-ke-kijken wat ma uitspe-spe-spookt. **(Met een blik naar Sjef)** Maak hem ve-ve-vooral niet wakker, het is nu tenminste le-le-lekker re-rustig. **(Boris af -B-)**

MENNO **(Tegen Annelies)** Eerlijk gezegd heb ik wel zin om even te zwemmen.

ANNELIES Als je het niet erg vindt pak ik een boek en ga lekker zitten lezen.
MENNO Dat vind ik absoluut niet erg.
CHRISTINA En ik ga een stukje wandelen.
MENNO En zo vermaken we ons allemaal op onze eigen wijze.
CHRISTINA Zo is het. Nou, we zien elkaar wel weer. **(Menno en Annelies af -B). Na enkele ogenblikken staat Christina op, loopt naar Sjef en doet met een simpel handgebaar zijn mond dicht. Sjef**

merkt hier niets van. Christina af -L-. Na enkele ogenblikken komt Truus op -B-)

TRUUS **(Tegen Sandra)** Het is wel een groot hotel hè?
SANDRA Vindt u?
TRUUS Ik was verdwaald.
SANDRA Och, wat vervelend voor u.
TRUUS Alles lijkt op elkaar. Overal deuren.
SANDRA Ja, we hebben veel kamers.
TRUUS Thuis hebben we niet zoveel deuren.
SANDRA Logeert u vaker in een hotel?
TRUUS Nee, niet zo vaak. Het is de eerste keer.
SANDRA **(Voor zichzelf)** Dat dacht ik al.
TRUUS Ik zoek Sjef.
SANDRA Die zit in de lounge.
TRUUS Waar zit 'ie in?
SANDRA **(Wijst)** Daar. **(Truus naar de lounge)**
TRUUS **(Buigt zich over hem heen)** Sjef? **(Sjef reageert niet)** Sjef?
SANDRA **(Truus schudt Sjef aan zijn schouder heen en weer)**
TRUUS **(Schrikt wakker)** Huh?! Wat eh...? Hè!

SJEF
TRUUS Ik ben het Sjef.
SJEF Hè Truus, doe me nou toch een lol.
TRUUS Sliep je?
SJEF Ja, maar nu ben ik wakker, je wordt bedankt!
TRUUS Ik was verdwaald Sjef.
SJEF Dat is geen bijzonderheid, jij bent in staat om te verdwalen in een telefoonsel.

TRUUS Het is ook zo'n groot hotel hè Sjef?
SJEF Wat moet je?
TRUUS Wie Sjef? Ik?
SJEF Ja mens, wie anders?!
TRUUS Ik draaide de kraan van het bad open.
SJEF Ja, nou en?
TRUUS Ik kreeg hem niet meer dicht.
SJEF Dat water loopt vanzelf wel door de afvoer.
TRUUS Nee want ik had dat zwarte dopje erop gedaan.
SJEF Dat zwarte dopje?
TRUUS Ja, dat dopje dat aan dat kettinkje zit.
SJEF Oh, dat dopje.
TRUUS Ik wilde een handwasje doen.
SJEF **(Verbaasd)** Een handwasje?
TRUUS Toen ik dat dopje eruit wilde trekken brak het kettinkje af.
SJEF Met andere woorden het bad loopt nu vol.
TRUUS Ja.
SJEF Nou Truus zo snel gaat dat niet hoor, dat duurt wel even.
TRUUS Ja, maar het is al een tijdje geleden, nog voordat ik verdwaald was.
SJEF Wil je zeggen dat...?!
TRUUS Misschien kun je even meelopen.
SJEF Even meelopen?! Even meerénnen zul je bedoelen!
TRUUS Ik kon er niets aan doen hoor Sjef.
SJEF Ik kan je ook geen ogenblik alleen laten hè?! **(Sjef en Truus naar balie. Sjef af -B-)**

TRUUS **(Tegen Sandra)** Ik kon de kraan niet meer dicht krijgen. Het kettinkje van dat zwarte dopje was... **(Sjef komt op -B- en trekt Truus mee. Sjef en Truus af -B-. Sandra aan het werk. Na enkele ogenblikken komt Menno op. Heeft een tas bij zich (zwemspullen) en gaat naar de lounge en gaat daar af. Na enkele ogenblikken komt Thomas op -L-. Beide heren kunnen elkaar ook kruisen. In dat geval knikken ze als groet naar elkaar)**

SANDRA **(Tegen Thomas)** En?

THOMAS **(Gaat naar de balie)** Alex zegt dat ik me geen zorgen hoeft te maken. Hij doet een belondje en morgen staat hier een charmante, goeduitziende dame die mij gezelschap zal houden tijdens het diner bij de minister.

SANDRA Alex is heel hulpvaardig en heeft al veel mensen geholpen. Dit gaat hem vast en zeker lukken.

THOMAS Wordt vervolgd dus. Nou, ik zie u later wel weer. **(Wil afgaan -B-, op dat moment komt Christina op -B-)**

CHRISTINA En, hebben de tafeldames zich al gemeld?

THOMAS **(Enthousiast)** Wordt aan gewerkt. **(Thomas af -B-)**

CHRISTINA Het zal mij benieuwen wat voor tafeldame dat zal zijn. **(Kijkt om zich heen)** Goddank, die vreselijke man is weg.

ALEX **(Komt op -L-)** Zo, daar waren we weer.

CHRISTINA **(Voor zichzelf)** Ach, het bemiddelingsbureau. **(Gaat naar de lounge)**

SANDRA **(Gaat ook naar de lounge. Tegen Alex)** Vertel, gaat het je lukken?

ALEX Natuurlijk lieve schat, ik zou niet weten waarom niet.

SANDRA Geweldig!

ALEX **(Tegen Christina)** Eigenlijk zou het iets voor u zijn. Een lekkere warme hap, een handje van de minister en de hele avond in gezelschap van een leuke kerel.

CHRISTINA Vergeet het.

SANDRA De barones heeft al zes huwelijken achter de rug.

CHRISTINA En de buik vol van leuke kerels.

SANDRA Mij zou het wel lijken, maar ik word niet gevraagd.

ALEX Jij hebt al een vent.

SANDRA Niet meer, hij is er vandoor.

ALEX Agat, nee toch? Kom ga even zitten.

SANDRA Nee, geen tijd, ik moet aan het werk.

ALEX Nee hoor, je gaat eerst even zitten. Het werk kan wachten.

SANDRA De telefoon kan gaan.

ALEX Dan zijn we even niet aanwezig. **(Zet Sandra op een stoel. Christina en Alex gaan ook zitten)** Mijn psychiater zei altijd dat ik alles van me af moest praten. Hoe meer ik zou praten, hoe beter het zou zijn. Nou, vertel.

SANDRA Er valt niets te vertellen, hij is er vandoor.

ALEX Hoe kan dat nou toch? Jullie waren zo'n héérlijk stel. En zo lang kenden jullie elkaar toch nog niet?

SANDRA Klopt, hij had het gewoon snel bekeken.

ALEX Ach, al die kerels zijn hetzelfde.

SANDRA **(Tegen Christina)** Alex is sinds kort ook alleen.

ALEX Kijk ons nou zitten... de drie lustigen Witwen. **(Tegen Sandra)** Oh meid, wat een vreselijke giller. Als het niet zo bedroevend was zou ik me bezatten.

CHRISTINA En hoelang ben jij alleen?

ALEX Gut meid, daar vraag je me wat. Hoelang ben ik alleen Sandra?

SANDRA Drie weken.

ALEX Ja, zo ongeveer. Ik begin eindelijk weer op temperatuur te komen.

CHRISTINA Was het zo'n koele relatie dan?

ALEX Nee, integendeel. Maar hij is fotograaf en wilde de hele dag maar naaktfoto's van me maken. Je gelooft het niet meid, maar ik stond de hele dag in m'n blote gat. Ik kon me niet vertonen, of hup, er moest weer een kiekje geschoten worden. Op het laatst heb ik me 's morgens maar helemaal niet meer aangekleed. Toen 'ie eenmaal opgehoepeld was leed ik aan een ernstige mate van onderkoeling. Wil je wel geloven dat ik gewoon weer moest wennen aan al die kleding aan m'n lijf? Het jeukte als de pieten.

CHRISTINA Waarom ging 'ie er vandoor?

ALEX Hij ging er niet vandoor, ik heb hem er uit geknikkerd.

CHRISTINA Vertel, waarom?
ALEX Ik moest een show lopen, maar die werd op het laatste moment afgelast. Ik weer naar huis. Loopt er een naakte kerel door m'n woning. Meneer kwam voor een fotosessie. Ja hoor, ammehoela. Meneer kwam voor een heel andere sessie.

CHRISTINA Hoe wist je dat?
ALEX Omdat de fotograaf in kwestie ook in z'n blote kont liep. Nou, toen wist ik genoeg. De volgende dag heb ik hem er uit geschopt. Z'n fototoestel had ik 's nachts verstoep. Ik zei, ik stuur hem wel op als ik hem vind en nou opgesodemieterd. Ik heb gewacht tot hij buiten was. Toen heb ik naar beneden geroepen: ik heb je toestel gevonden hoor. Vangen! Het viel in duizend stukjes op de stoep. Wat wil je... acht hoog.

CHRISTINA **(Lachend)** Misschien moeten we bij elkaar intrekken. De aloude commune maar weer eens nieuw leven inblazen.
SANDRA Ik kan niet koken. We aten elke dag van die gore kant en klaar gerechten uit de supermarkt. Op het etiket staat precies hoe je die smurrie moet klaarmaken. Kind kan de was doen en nog presteerde ik het om het te verpesten.

ALEX Ik kan alleen macaroni maken. Maar ik ken meer dan vijftwintig variaties, dus we kunnen even vooruit. En op dag zesentwintig beginnen we gewoon weer van voren af aan.

BORIS **(Komt op -B- Gaat naar de lounge)** Ze-zeg, ik we-wil ne-niet le-le-lullig doen, maar de he-he-hele be-boel staat be-be-blank.

SANDRA **(Schrikt en springt op)** Wát?!
BORIS Me-me-ma kon de ke-ke-kraan niet de-dicht ke-krijgen. Het se-se-stroomt door de ke-ke-kamer.

SANDRA Oh mijn hemel! **(Gaat snel af -B- Kan in de loop van de volgende scène een keer terugkomen, afgaan en weer terugkomen met bijvoorbeeld een stapel handdoeken of een paar emmers en dweilen)**

CHRISTINA **(Tegen Boris)** Moet je niet helpen dan?
BORIS Ik ke-kijk we-wel uit, ik heb geen ze-zin in ne-natte pe-poten.
CHRISTINA **(Voor zichzelf)** Volgens mij gaan we een hoop lol beleven met deze mensen.

ALEX **(Tegen Christina. Zeer geïnteresseerd)** Wie is deze jongeman?
CHRISTINA Een gast van het hotel. Hij is hier samen met z'n ouders. Volgens mij behoren ze tot een uitgestorven soort.

ALEX **(Tegen Boris)** Ga even zitten.
BORIS We-wie? Ik?
ALEX Ja, kom zitten, ik praat niet graag met mensen die blijven staan.
BORIS Je-jij je ze-zin me-makker. **(Gaat zitten. Tijdens de scène die nu volgt, moet duidelijk naar voren komen dat Alex op de "versiertoe" is)**

ALEX What's your name?
BORIS **(Hooft het in Keulen donderen)** We-wát?
CHRISTINA Ik denk dat ik maar eens even een straatje om ga, ik wil niet stoken in een goed huwelijk. **(Tegen Alex)** Doe je voorzichtig met hem?
(Staat op en gaat af -B-)

ALEX **(Steekt zijn hand uit)** Ik ben Alex.
BORIS Be-boris. **(Geeft een hand)**
ALEX Ooohhh... wat een héérlijke krachtige handdruk. Vertel, wat doe je voor de kost?
BORIS Ve-voor de we-wát?
ALEX Werk je?
BORIS Hoho, ge-geen re-rare dingen te-tegen me hè.
ALEX Niet? Oh, je studeert?
BORIS Je-ja, zo ongeve-veer.
ALEX En wat studeer je als ik vragen mag?
BORIS Ve-van alles, je ke-kunt het zo gek ne-niet be-bedenken.

ALEX Je lijkt me een héél boeiende man.

BORIS De-daar ze-zou je we-wel eens gelijk in ke-kunnen he-hebben.

ALEX Ik ben dus Alex en ik loop modeshows.

BORIS Ge-getverde-derrie.

ALEX **(Is zo met zichzelf bezig dat hij hier niet op reageert. Dit blijft de hele scène zo)** Eigenlijk ben ik danser.

BORIS Ik he-heb ooit de-dansles gehad, me-maar ik ke-kon m'n ene pe-poot niet voor de an-andere ke-krijgen.

ALEX Klassiek ballet. Notenkraaker, Zwanenmeer, je weet wel.

BORIS Je he-hoeft mij ne-niets te ve-vertellen.

ALEX Kijk je graag naar ballet?

BORIS Nou, ne-niet zo ve-vaak de le-laatste te-tijd. Het se-se-schiet er een be-beetje bij in. Het we-weer we-werkt ook niet me-mee hè?

ALEX Zal ik eens zeggen wat ik van jou vind?

BORIS **(Verwacht een vervelende opmerking)** We ge-gaan toch niet le-lullig we-woorden hè?

ALEX Ik vind jou zo héérlijk naturel.

BORIS We-wát?

ALEX Zo ongedwongen, zo rondborstig!

BORIS We-waar se-slaat dit alleme-maal op?

ALEX Heb je verkering?

BORIS Ne-nee, het is ne-nu even pe-pe-pauze, maar als ik we-wil... aan elke ve-vinger te-tien hoor.

ALEX Ik ben solo op dit moment.

BORIS We-wat be-ben je?

ALEX We zouden samen eens iets kunnen ondernemen, een museum of een concert.

BORIS Fe-fe-frans Be-bauer.

ALEX **(Reageert hier niet op)** Hou je van vioolconcerten?

BORIS Zo'n je-je-jammerhout?

ALEX Van Bruch bijvoorbeeld of Beethoven.

BORIS André Re-re-rieu ve-vind ik wel ge-grappig. Ne-nou eigenlijk me-meer die lul-lul-lekkere me-meiden die op het te-toneel ke-komen.

ALEX Ande-dré ne-neem ik dan maar op de ke-koop te-toe.

BORIS Ik neem je mee naar het concertgebouw.

ALEX Ik de-dacht eigenlijk me-me-meer aan de A-a-arena.

BORIS De grote zaal.

ALEX Ah-h-hoy ve-vind ik ook be-best.

BORIS En lezen? Lees je?

ALEX Ik be-be-ben een echte letterve-ve-vreter.

BORIS Reve, Mulisch, Mak?

ALEX Me-me-maakt mij ne-niet uit.

BORIS Heb je "De eeuw van mijn vader" gelezen?

ALEX Een eeuw met pe-pa, ik me-moet er ne-niet aan de-denken.

BORIS Reve, de Avonden?

ALEX Ze-ze-zeg, de-duurt dit gespre-spre-sprek eigenlijk ne-nog le-lang?

BORIS Zal ik jou eens wat vertellen?

ALEX Je de-de-doet ne-niet anders.

BORIS Ik vind dat het wel matcht tussen ons.

ALEX **(Geen idee waar Alex het over heeft)** We-we-wátte?

BORIS De chemie tussen ons voelt uitstekend. Dat voel jij toch ook?

ALEX Je-je-ja, overde-de-duidelijk.

BORIS Weet wat ik nou zo héérlijk vind?

ALEX Ne-nou, ik ke-kan me er wel iets bij ve-voorstellen, je-ja.

BORIS Ik houd er van om te converseren met gelijkgestemden.

ALEX Oh... ik ha-had op iets a-a-anders ge-gerekend. Maar eh, ik ga even de he-he-hamster eten ge-geven, anders le-le-ligt 'ie straks gestrekt in z'n ke-ke-kooitje.

BORIS Agat en ik vind ze levend al zo eng.

ALEX

BORIS De-dus ik zou ze-ze-zeggen, verma-ma-maak je, tot eh ze-ziens.
(Boris staat op en gaat af -B-)

ALEX **(Kijkt Boris na en slaakt een diepe hemelse zucht)** Zo... en nu aan het werk! **(Pakt zijn mobiele telefoon en toetst een nummer. Tijdens de volgende tekst gaat hij af -L-)** Hééé, dag Brigitte met Alex. Zeg lieve schat, moet je luisteren, ik zit met een probleem en ik denk dat jij me wel kunt helpen. Het zit namelijk zo, er is hier... **(Alex af -L-)**

ANNELIES **(Komt op -B-, heeft een boek bij zich. Kijkt om zich heen)** Niemand aanwezig, héérlijk. **(Gaat naar de lounge, gaat zitten en slaat haar boek open. Na enkele ogenblikken komt Sjef op -B-. Hij is op blote voeten en zijn broekspijpen zijn tot onder zijn knieën opgestroopt)**

SJEF **(Voor zichzelf, terwijl hij met een zakdoek langs zijn voorhoofd veegt)** Het is toch niet te geloven, de watersnood is er niets bij. Ik kan dat mens ook geen ogenblik alleen laten. **(Ziet Annelies en gaat naar de lounge. Tijdens de hele scène blijft Annelies heel rustig. Beetje uit de hoogte. Laat goed merken dat Sjef haar niet interesseert. Sjef daarentegen merkt dit allemaal niet)** Zo, daar zijn we dan weer.

ANNELIES Wie zijn "we"?

SJEF Huh?

ANNELIES U spreekt al in koninklijk meervoud?

SJEF Wat een ongein zeg, de hele kamer stond blank.

ANNELIES Ik hoorde dat uw vrouw de badkamerkraan niet dicht kon krijgen.

SJEF Wat open is krijgt ze niet dicht en wat dicht is krijgt ze niet open. Eigenlijk krijgt ze helemaal niets voor elkaar. D'r hele leven maakt ze al brokken. Ik moet haar voortdurend uit de puree halen. Ik heb al wat energie gestoken in dat mens.

ANNELIES **(Met sarcasme, maar dat hoort Sjef niet)** Ze moet gelukkig zijn met een man zoals u.

SJEF Dat kan wel zijn, maar ik word af en toe behoorlijk moe van haar. **(Wijst naar het boek)** Zat je te lezen?

ANNELIES Daar lijkt het wel op ja. Lees jij ook?

SJEF Ik blader wel eens door de Story.

ANNELIES Bij de kapper.

SJEF Nee, gewoon thuis hoor. Truus koopt hem elke week bij de supermarkt. **(Kijkt om zich heen)** Is eh... is je Kloris er niet?

ANNELIES Wie?

SJEF Die Kloris van je.

ANNELIES Die Kloris heet Menno.

SJEF Menno. Wie bedenkt nou zoiets?

ANNELIES Z'n ouders denk ik.

SJEF Beetje een watje hè?

ANNELIES Een watje?

SJEF Ja, een beetje een week tiepetje.

ANNELIES Ja, niet iedereen is uit het stoere hout gesneden zoals jij.

SJEF Ben je met hem getrouwd?

ANNELIES Als je het niet verder vertelt zal ik je een geheim vertellen. Nee, ik ben niet met hem getrouwd.

SJEF Toe maar.

ANNELIES Omdat je me het type lijkt dat graag alles wil weten, zal ik je nog een geheim verklappen. Maar eh... mondje dicht hè?

SJEF Van mij geen woord.

ANNELIES Hij is mijn minnaar.

SJEF Dat dacht ik al.

ANNELIES Met andere woorden, ik ben hier héérlijk aan het vreemdgaan.

SJEF **(Opeens geïnteresseerd)** Gelijk heb je. Zeg eh... mag ik je iets te drinken aanbieden? Kunnen we meteen een beetje eh... nader kennis met elkaar maken.

ANNELIES Nee, geen behoefte aan.
SJEF Geen behoefte om iets te drinken?
ANNELIES Nee, dáár heb ik ook geen behoefte aan. **(De woordspeling dringt niet tot Sjef door)**

SJEF Weet je wat schoonheid? Ik ga even een glaasje bier in de bar halen, jij blijft hier netjes zitten en als ik terugkom gaan wij nog even gezellig met elkaar babbelen.

ANNELIES Lijkt me éinig.
SJEF Niet weggaan hoor.
ANNELIES Ik zou niet durven. **(Sjef af -L-)** Mijn hemel, wat een walgelijk zelfingenomen type. **(Leest verder. Na enkele ogenblikken komt Sjef weer terug -L-. Heeft een glas bier bij zich. Gaat zitten)**

SJEF Zo, de woningbouwvereniging heeft weer een pilsje meer op de rekening.
ANNELIES Woningbouwvereniging?
SJEF Niet belangrijk. Maar eh... vertel eens lieve schat, hoe heet je?
ANNELIES In ieder geval geen lieve schat.
SJEF **(Moet lachen)** Nee, dat had ik ook niet verwacht.
ANNELIES Ik heet Annelies.
SJEF Sjef. Sjef Bruinsma. Wil je echt niets drinken... Annelies?
ANNELIES Nee, dank je.
SJEF Weet je dat je heel mooie ogen hebt?
ANNELIES Oh, wat vind ik dit een originele opmerking.
SJEF Volgens mij heb jij nog een hele hoop andere mooie dingen.
ANNELIES Zou je denken?
SJEF Dat weet ik wel zeker.
ANNELIES Zo... en vanwaar die zekerheid?
SJEF Ervaring schoonheid, ruime ervaring.
ANNELIES Hier spreekt de expert volgens mij.
SJEF Ja, laat het vrouwelijke geslacht maar aan Sjef over hoor, daar weet ik wel mee om te gaan.

ANNELIES Volgens mij knijp jij de katjes in het donker.
SJEF Goed geraden schoonheid. Maar ja, wat wil je met een vrouw als Truus?

ANNELIES Wat is er mis met Truus?
SJEF Wat er mis is met Truus? Je kunt beter vragen wat er niet mis is.
ANNELIES Dat klinkt allemaal heel dramatisch.
SJEF Nou, dat is nog zacht uitgedrukt.
BORIS **(Komt op -B-. Ziet Sjef)** Ze-ze-zeg pe-pa? **(Gaat naar de lounge)**

SJEF Even niet storen jongen.
BORIS We-wat be be-ben je aan het de-doen dan?
SJEF Hè jongen, hoepel even op, wil je?!
BORIS Be-ben je op de ve-versierte-toer pe-pa?
SJEF **(Staat op)** Luister eens konijnekop... opzouten!
BORIS Ge-gut man we-wat ben je weer agrese-sief.
SJEF Je ziet toch dat ik bezig ben?!
BORIS **(Kijkt naar zijn broekspijpen en blote voeten)** Gaan je-jullie pe-pootje be-baden?

SJEF En nou wegwezen anders krijg je een dreun!
BORIS Ik we-wilde alleen maar even ze-zeggen dat Se-Caesar op z'n re-rug ligt.

SJEF Caesar? Die hamster?
BORIS Je-ja, ke-ken jij me-meerdere Se-Caesars dan?
SJEF Hè jongen, emmer niet zo, ga door alsjeblijft.
BORIS En ne-nu we-wilde ik eigenlijk even we-weten of dat kwe-kwe-kwaad kan.

SJEF Nee, dat kan geen kwaad en nou ophoepelen.
BORIS Me-maar hoe we-weet jij dan dat dat geen kwe-kwaad kan?
SJEF Omdat ik het zeg vervelende klier.

BORIS Hij is ze-zeiknat van al de-dat we-water.
SJEF Weet je wat jongen, zet de föhn er even op. Binnen een paar minuten is 'ie krukdroog

BORIS Pe-pa, de dierenpsycho-le-loog.
SJEF Nou, verdwijn je op eigen gelegenheid of moet ik je een handje helpen?!

BORIS Ik re-red me we-wel, de-dank u. **(Boris af -B-)**
SJEF **(Gaat tijdens de tekst weer zitten)** Die jongen heeft werkelijk de gave om op de meest onmogelijke momenten de meest onmogelijke vragen te komen stellen. Nou ben ik er helemaal uit. Waar eh... waar waren we gebleven schoonheid?

ANNELIES Bij die katjes in het donker.
SJEF Klopt. Nou ja, het is ook geen wonder dat ik die af en toe eens knijp. Het is behelpen hoor met een vrouw als Truus. Soms denk ik wel eens, mens hoepel een tijdje op, maar het is net de krant hè?

ANNELIES De krant?
SJEF Ja, ze is er elke dag. **(Moet er zelf hartelijk om lachen)** En om je de waarheid te zeggen zou ik wel eens een andere krant willen lezen. **(Komt met zijn hoofd wat dichterbij Annelies)** Begrijp je wat ik bedoel?

ANNELIES Ja hoor.
SJEF Volgens mij zitten wij op één golflengte.
ANNELIES Ja, dat belooft heel wat hè?
SJEF Aan mij zal het niet liggen.
ANNELIES Nee, die indruk kreeg ik al.
SJEF Weet je dat er in dit hotel heel leuke donkere hoekjes zijn?
ANNELIES Is dat zo?
SJEF Ik doe je een voorstel.
ANNELIES Laat me raden, je gaat me vast en zeker voorstellen om mij zo'n heel leuk donker te laten zien.

SJEF Je bent snel van begrip, daar houd ik van.
ANNELIES Vergeet het.
ALEX **(Komt op -L- Heel enthousiast)** Nou... het is helemaal voor elkaar hoor.

ANNELIES Mooi.
ALEX Kijk, Brigitte is een klep, wil altijd het naadje van de kous weten, maar je kunt op haar bouwen. Ze heeft me al teruggebeld en gezegd dat ze een kennisje heeft die dat wel wil doen. Ze is al in aantocht.

SJEF Man, waar heb je het over?!
ALEX Nou, zo onduidelijk ben ik toch niet dacht ik zo te denken.
ANNELIES En wie is in aantocht?
ALEX Die dame voor die heer natuurlijk. Kijk, die dame ken ik ook niet, want het is een kennisje van Brigitte en eerlijk gezegd ben ik geen ingewijde in haar kennissenkring. Maar goed, ik kan nu niet al te veel verklappen, jullie moeten geduldig afwachten. Maar ik kan je nu al wel vertellen, dat het een gróót succes gaat worden. Zo, en dan ga ik nu beginnen met de voorbereidingen. **(Alex af -L-)**

SJEF Knettergek als je het mij vraagt. Nu ben ik alweer de draad kwijt. Waar waren we nou gebleven?

ANNELIES Je had me zojuist voorgesteld om me een leuk donker hoekje te laten zien.

SJEF Verrek ja, klopt. En wat had je geantwoord?
ANNELIES Vergeet het!
SJEF Huh?
ANNELIES **(Heel rustig)** En als je me nou nog een keer probeert te versieren, trek dan in ieder geval een paar schoenen aan en stroop die broekspijpen naar beneden. Het ziet er niet uit. Tot ziens. **(Staat op en gaat af -B-)**

SJEF **(Als Annelies af is. Voor zichzelf)** Graag of niet hoor, voor jou tien anderen... muts. **(Terwijl Sjef zijn broekspijpen naar beneden stroopt, komt Sandra op -B- en gaat achter de balie staan.)**

SANDRA **(Voor zichzelf)** Ik heb het één en ander meegemaakt met onze gasten, maar dit slaat echt alles. Wat een ongelofelijke puinhoop. En dan dat suffige mens met haar gejammer.

SJEF **(Gaat naar de balie)** En... is de drooglegging gelukt.

SANDRA Nou nou, wat een toestand zeg.

SJEF Ja, Truus is niet één van de bijdehandsten.

SANDRA Jij zegt het.

SJEF Je wilt niet weten wat voor spektakel ik allemaal al heb meegemaakt met dat mens.

SANDRA Nee, net wat je zegt... ik wil het niet weten.

SJEF Het is elke week wel iets anders, maar zelden wat goeds. **(Kijkt Sandra indringend aan)** Weet je trouwens dat je heel mooie ogen hebt?

SANDRA Dat kan wel zijn, maar ik heb nu even geen tijd. Door dat waterballet moet ik hier achterstallig werk wegwerken. **(Gaat aan het werk)**

SJEF Begrijp ik, laat je vooral niet ophouden.

SANDRA Doe ik ook niet.

SJEF Heb je verkering?

SANDRA Waarom?

SJEF Zo maar. Ik ben nu eenmaal geïnteresseerd in mensen. Is een hobby van me.

SANDRA **(Heeft hem door)** Ja ja... Maar eh... om je vraag te beantwoorden, nee, geen verkering, ook niet verloofd en niet getrouwd. Helemaal alleen op dit moment.

SJEF Dat lijkt me heel erg naar.

SANDRA Nee hoor, vind het wel lekker.

SJEF Ik kan mij lekkerder dingen voorstellen.

SANDRA Als je van plan bent een opsomming te gaan geven van die lekkere dingen die jou interesseren, dan kan ik je nu al mededelen dat ik geen belangstelling heb.

SJEF En wat doe je dan zo helemaal alleen? 's Avonds bijvoorbeeld.

SANDRA Ik zou graag door willen gaan met m'n werk.

SJEF Ik ben de laatste die je dat zou verbieden. **(Na enkele ogenblikken)** Hoe laat je ben je vrij?

BORIS **(Komt op -B-)** Hé pe-pe-pa?

SJEF **(Voor zichzelf)** Dit is toch niet te geloven! **(Tegen Boris)** Vertel eens even, heb jij eigenlijk niets te doen?

BORIS Ne-ne-nee, eigenlijk ne-niet ne-nee.

SJEF Zou je dat dan niet eens even ergens anders willen gaan doen?

BORIS We-wat pe-pe-pa? Ik be-begrijp het niet heleme-maal.

SJEF Wat moet je nou weer?

BORIS We hebben Se-Caesar de-drooggefe-föhnd.

SJEF Mooi. Hoepel op.

BORIS Hij is een be-be-beetje verse-se-schroeid.

SJEF Dan houd je hem maar even onder de kraan.

BORIS Dat he-hebben we al gede-daan. He-hij ste-stinkt een uur in de we-we-wind.

SJEF Ben je van eigenlijk van plan me telkens met ouwehoerverhaaltjes lastig te komen vallen?

BORIS **(Kijkt naar Sandra en dan naar Sjef)** We-was je alwe-weer be-bezig pe-pa? Bij die ander is het ne-niet gelukt hè? **(Wijst naar de blote voeten van Sjef)** Me-me-misschien knappen ze af op de-die pl-pl-platvoeten. **(Boris af -B-)**

SJEF **(Tegen Sandra)** Nou weet ik nog niet hoe laat je vrij bent.

SANDRA Als je tegen me aan blijft zeuren zou het hier wel eens héél erg laat kunnen worden.

SJEF Geen probleem schoonheid, ik kan wachten.

SANDRA **(Leunt met haar ellebogen op de balie)** Kom eens dichterbij.

SJEF Graag. **(Sjef leunt ook met zijn ellebogen op de balie)**

SANDRA Kijk me eens heel diep in m'n ogen. **(Sjef komt heel dichtbij. Dan zegt Sandra heel rustig)** Lazer op. **(Ze komt overeind en gaat achter af -K-)**

SJEF **(Voor zichzelf)** Ik moet eerlijk zeggen dat het allemaal niet meer zo soepel loopt dan vroeger.

TRUUS **(Komt op -B-. Heeft een grote tas van de Aldi bij zich en heeft een schort voor)** Oh... ben je hier?

SJEF Nee, ik ben ergens anders.

TRUUS Zeg Sjef, Caesar heeft...

SJEF **(Onderbreekt Truus)** Truus hou op met dat gezemel over die hamster.

TRUUS Ja, goed.

SJEF Is die kamer droog?

TRUUS Zo goed als Sjef, het sopt een beetje bij het lopen. Je kunt beter je schoenen uitdoen als je naar de kamer komt.

SJEF Die heb ik al uit en tot nu toe had ik er weinig succes mee.

TRUUS Sjef?

SJEF Vertel Truus, wat heb je nu weer te zeuren?

TRUUS Hoe laat eten we?

SJEF Dat staat op dat formulier dat we bij de balie hebben gekregen toen we aankwamen.

TRUUS Ja, goed.

SJEF Mooi. Verder nog wat?

TRUUS Waar moet ik het beddengoed laten?

SJEF Het beddengoed? Welk beddengoed in hemelsnaam? **(Truus doet nu zonder een woord te zeggen de tas open. Sjef kijkt er in)**

TRUUS Wat is dat? **(Truus fluistert Sjef iets in zijn oor)** Je hebt wát?

SJEF Ik kan het natuurlijk ook in die kast leggen op onze kamer.

TRUUS Je hebt het beddengoed dat op onze bedden lag in die tas gestopt?

SJEF Ja, ik wist niet zo gauw wat ik er mee moest doen en toen zag ik die tas liggen en toen dacht ik...

TRUUS **(Onderbreekt Truus)** Dat beddengoed Truus, moet je gewoon op de bedden laten liggen, we zullen vannacht toch ergens onder moeten slapen, is het niet?

SJEF Ik heb ons eigen beddengoed meegenomen Sjef.

TRUUS Truus, we zijn hier in een hotel en in een hotel slaap je onder het beddengoed van zo'n hotel.

SJEF Dat vind ik niet zo fris.

TRUUS Dat beddengoed wordt regelmatig gewassen hoor.

SJEF Desondanks vind ik dat wij...

TRUUS **(Onderbreekt Truus)** Hè Truus, doe me een plezier, ga even iemand anders gezelschap houden, wil je?

SJEF Wie dan Sjef?

TRUUS Weet ik het, voor mijn part de minister van cultuur! **(Sjef af -B-)**

SJEF **(Komt op -L-, met tas)** Zo, dat was heerlijk. **(Ziet Truus)**

MENNO Goedemiddag.

TRUUS Ik ben Truus.

MENNO Ik ben Menno, aangenaam. U bent ook gast in dit hotel. **(Sandra komt op -K-. Gaat aan het werk)**

TRUUS Geloof het wel.

MENNO U weet het niet zeker?

TRUUS Kamer zeventien.

MENNO Heeft u al gezwommen?

TRUUS Vroeger als kind wel.

MENNO Nee, ik bedoel, heeft u hier al gezwommen, in dit hotel?

TRUUS Bijna. Sjef kwam net op tijd om de kraan dicht te draaien.
MENNO **(Begrijpt er niets van)** Ja ja...
TRUUS Caesar is weer helemaal opgeknapt.
MENNO Oh eh... gôh.
TRUUS Sjef zei dat we hem maar moesten fôhnen.
MENNO Ja ja...
TRUUS Hij is al eens eerder nat geworden en toen heb ik hem in de magnetron gelegd. Daar is hij een paar dagen niet erg lekker van geweest. Toch kou gevat denk ik.
MENNO Ja dat zou eh... dat zou kunnen natuurlijk.
TRUUS Hamsters zijn erg gevoelig hè.
MENNO **(Verbaasd)** Een hamster???
TRUUS Hij is helemaal tam.
MENNO Wat wil je na een rondje magnetron en fôhn. Daar zou ik ook tam van worden.
TRUUS Het is wel een groot hotel hè?
MENNO Vindt u?
TRUUS Ik verdwaal telkens. Thuis verdwaal ik nooit. Maar ja, daar zijn ook niet zoveel deuren hè?
MENNO Nee nee. Nou ik eh... ik ga maar weer eens een stukje verder.
TRUUS Goedemiddag.
MENNO Ja, daag.
(Tegen Sandra terwijl hij langs de balie loopt) Kierewiet volgens mij.
SANDRA Zij niet alleen, die hele familie is besmet. **(Menno af -B-)**
CHRISTINA **(Komt op -B-)** Ach, daar hebben we mevrouw eh... Truus was het toch?
TRUUS Ja mevrouw.
CHRISTINA Zeg toch Christina.
TRUUS Ja mevrouw.
CHRISTINA En... vermaakt u zich nogal in dit hotel?
TRUUS Nou, dat is te zeggen, ik ben tot nu toe nogal druk geweest.
CHRISTINA Druk? In een hotel? Waarmee dan wel?
TRUUS Ik kon de kraan niet meer dicht krijgen.
CHRISTINA Oh, dat is lastig.
TRUUS Sjef was gelukkig net op tijd.
CHRISTINA Ja, uw man lijkt me een heel doortastende vent.
TRUUS En toen dat gedoe met Caesar en het beddengoed niet te vergeten.
CHRISTINA Ik hoor het al, druk, druk, druk. U zou eens wat meer moeten ontspannen.
TRUUS Ik ben op yoga.
CHRISTINA Nou kijk eens aan, gewéldig! En hoe vindt u het?
TRUUS Weet ik niet?
CHRISTINA Wéét u dat niet?
TRUUS Ik val telkens in slaap en als de les afgelopen is maakt de juf me wakker.
CHRISTINA Misschien zou u dan iets moeten doen dat niet zo slaapverwekkend is.
TRUUS Ik heb een krantenwijk.
CHRISTINA Oh maar dat kan ook leuk zijn hoor.
TRUUS Hoe laat eten we?
CHRISTINA Er wordt hier gegeten tussen zes en half negen.
TRUUS Zo lang? En mag je ook eerder weg?
CHRISTINA Eerder weg? Hoe bedoelt u?
TRUUS Nou, stel dat we om zes uur gaan eten en om half zeven klaar zijn, mag je dan weg of moet je dan tot half negen blijven zitten?
CHRISTINA Is dit de eerste keer dat u in een hotel logeert?
TRUUS En waar moeten we eten?
CHRISTINA In de eetzaal. **(Wijst)** Kijk, als u in die richting loopt komt u er vanzelf. Succes.

TRUUS Ja, goed. Daag (**Truus af -L-**)
CHRISTINA (**Kijkt Truus na**) Net wat ik zei, het uitgestorven soort.
ALEX (**Komt op -L-. Ziet Christina. Enthousiast**) Nou, het loopt op rolletjes hoor.

CHRISTINA (**Niet echt geïnteresseerd**) Ik ben zeer verheugd dit te horen.
ALEX Hier zullen ze in dit hotel nog jaren over praten. Het zal inslaan als een bom!

CHRISTINA Mag ik ook weten wat er zo wereldschokkend is?
ALEX De tafeldame natuurlijk.
CHRISTINA Ach ja, dat is waar ook.
ALEX Luister. Ik heb dus gebeld en Brigitte heeft mij van...
CHRISTINA (**Onderbreekt Alex**) Brigitte? Wie is Brigitte?
ALEX Brigitte is mijn kennis en die heeft weer een kennis die dit klusje gaat klaren. Een vrouw zal ik je vertellen, een beauty! Ik kan je nu al verklappen dat Tom helemaal...
CHRISTINA (**Onderbreekt Alex**) En wie is Tom?
ALEX Thomas, de man voor wie ik deze schoonheid van een vrouw heb georganiseerd.
CHRISTINA Is die vrouw er dan al?
ALEX (**Kribbig**) Nee zeg, ze kan niet heksen. Maar als je me nu steeds onderbreekt komt m'n verhaal natuurlijk nooit af.
CHRISTINA Ga verder.
ALEX Ja, nu ben ik er helemaal uit!
CHRISTINA Je zei dat die tafeldame een beauty is.
ALEX Klopt, dat zei ik en dat zég ik niet alleen, dat ís ze ook.
CHRISTINA Ze is er nog niet, maar je hebt haar al wel gezien?
ALEX Hoe kom je daar nu toch bij? Je haalt alles door elkaar.
CHRISTINA Hoe weet je dan dat het zo'n beauty is?
ALEX Omdat Brigitte me dat gezegd heeft, daarom. Hè bah, niet zo zeuren hoor. (**Tegen Annelies die opkomt -B-**) Ik zeg net tegen mevrouw hier dat het allemaal zo héérlijk loopt.
ANNELIES En wat is dat dan wel dat zo heerlijk loopt?
ALEX Hè gat, moet ik dan alles zes keer uitleggen?!

CHRISTINA (**Tegen Annelies**) Probeer het maar niet te snappen.
ALEX (**Geef opeens een gil**) Aaahhh!
ANNELIES Wat is er aan de hand?!

ALEX Een jurk, ze moet een jurk hebben.
ANNELIES Wie moet een jurk hebben?
ALEX Die vrouw voor die man natuurlijk.
ANNELIES (**Begrijpt er niets van**) Vrouw voor die man?
ALEX Ja, die man heeft geen vrouw, maar er ís wel een vrouw, maar die moet Brigitte eerst deze kant opsturen. Kort en goed, ze moet een jurk hebben, ze kan toch moeilijk in d'r ondergoed verschijnen, zeg nu zelf.

CHRISTINA Ze zal toch wel kleren aan hebben?
ALEX Stel dat ze een broek aan heeft?
CHRISTINA Dan kun je altijd nog met haar naar de stad, de winkels zijn tot zes uur open.
ALEX (**Kribbig**) Ja, jurkenwinkels, maar daar moet ik niet zijn. Het moet méér dan een jurk zijn... een galajurk.

ANNELIES Ik heb dan wel geen idee waar het allemaal precies over gaat, maar ik wil je wel helpen. Ik heb twee avondjurken bij me en ik heb ze toch niet nodig. Je kunt er wel een lenen.
ALEX Gewéldig! Ja hoor, die nemen we.
ANNELIES Maar ik weet natuurlijk niet of die haar past.
ALEX Die pást! We trekken aan de achterkant het hele zootje bij elkaar, een paar spelden er in, een ceintuur er omheen en geen mens die iets in de gaten heeft.
CHRISTINA En als hij te krap is?

ALEX Dan laten we hem aan de achterkant open. Heb je ook nog een stola?

ANNELIES Ja, heb ik ook bij me.

ALEX Mooi, stola er overheen en niet te veel bewegen anders scheurt het hele zaakje uit.

ANNELIES Zal ik de jurk en de stola even gaan halen?

ALEX Oh... als je dat zou willen doen.

ANNELIES Ja hoor, geen probleem, ben zo weer. **(Annelies af -B-. Christina gaat zitten, pakt een tijdschrift en bladert)**

ALEX **(Tegen Sandra die achter de balie staat)** Heb je het allemaal gehoord lieve schat?

SANDRA Ik ben blij dat het allemaal zo goed gaat Alex.

ALEX Nou, anders ik wel, maar om je de waarheid te zeggen ben ik bloednerveus. Ik moet even zitten, voordat ik een hartverzakking krijg. Eigenlijk zou ik iets moeten drinken.

CHRISTINA Zal ik even een glaasje water voor je pakken?

ALEX Water? Agat nee hoor.

CHRISTINA Wat wil je dan drinken?

ALEX Maakt geen donder uit, als het maar sterk en heftig is. Op dit moment zou er zelfs een glas kerosine ingaan.

CHRISTINA Ik laat de barman wel even iets klaarmaken. **(Christina af -L-)**

ALEX **(Staat op en gaat naar Sandra. Strekt zijn arm uit)** Hier, voel m'n pols. Als een gek gaat het tekeer. **(Sandra pakt zijn pols)**

SANDRA Ik voel niets.

ALEX Niets?

SANDRA Nee.

ALEX Kom hier. **(Pakt Sandra's hand en stopt deze achter zijn overhemd ter hoogte van zijn hart. Kijkt haar gespannen aan)** En?

SANDRA Ja, heel snel.

ALEX Je bent de eerste vrouw die mijn blote vel heeft gevoeld.

SANDRA En misschien ook wel de laatste.

ALEX Och... wie zal het zeggen. Vandaag of morgen word ik door een sprookjesfee omgetoverd en als ik dan 's morgens wakker word ligt er een vrouw naast me. Stel je voor, het blijkt dan mijn eigen vrouw te zijn en we hebben ook nog zeven kinderen. Heel vervelende ettertjes met van die vieze snottebellen. Oh meid zie je het voor je?

SANDRA Nou... om je de waarheid te zeggen... nee, niet echt.

ALEX Nou, ik ook niet hoor.

SANDRA **(Komt op -B-)** Hier zijn de jurk en de stola.

ANNELIES **(Bekijkt de kledingstukken. Enthousiast)** Oh meid... wat gewél-dig! Dit wordt een groot, héél groot succes! Weet je wat? Ik ga jullie allemaal kussen. **(Kust Annelies en Sandra op hun wangen)** Zo en dan ga ik nu weer verder met de voorbereidingen. Toedeloe! **(Alex af -B-)**

ANNELIES **(Voor zichzelf)** Een beetje vreemd vind ik hem wel. **(Annelies af -B-)**

CHRISTINA **(Komt op -L-, heeft een borrelglasje in haar hand met daarin een gekleurd drankje)** Zo, de barman heeft... **(Merkt dat er niemand in de lounge is)** Oh... de vogel is gevlogen. **(Kijkt naar het glas)** Nou ja... proost dan maar. **(Drinkt het glaasje met één teug uit, verslikt zich er zowat in)** Agut, hier was die arme jongen beslist van omgevallen en dan had hij z'n feestje mooi kunnen vergeten. **(Christina af -L-)**

THOMAS **(Komt op -B-. Tegen Sandra)** Ik ben op zoek naar Alex, heeft u enig idee of hij in het hotel is?

SANDRA Geen idee, maar hij loopt voortdurend in en uit. De kans dat u hem binnen een paar minuten hier tegen zult komen is erg groot.

THOMAS Ik wil eigenlijk even weten hoe de vlag er voor staat. Als ik hem moet geloven is er een dame onderweg, maar ik wil graag weten hoe en wat precies.

SANDRA Dat kan ik me voorstellen. Als Alex echter zegt dat het voor elkaar komt dan kunt u daar op vertrouwen. **(Alex komt op -B-)** Kijk, daar is hij al. **(Sandra af -K-)**

THOMAS Ach Alex, daar ben je. Zeg moet je luisteren, ik zou graag even met je wil...

ALEX **(Onderbreekt Thomas)** Hè nee, nu even niet hoor. Daar ben ik nu veel te nerveus voor. Kijk naar m'n handen. **(Strekt zijn armen naar voren)** Zie je dat?

THOMAS Wat moet ik zien?

ALEX Zie je niet hoe ze trillen? Als ik chirurg zou zijn en nu een operatie zou moeten doen, zou de patiënt overlijden.

THOMAS Maar ik wil toch wel even weten...

ALEX **(Onderbreekt Thomas. Kribbig)** Ja, ik kan me voorstellen dat je dat wilt weten, maar dat kan nu even niet. **(Normale toon)** Maar ik kan je vertellen dat het een beauty is. Miss World is er een lelijk monster bij.

THOMAS Een vrouw om mee voor de dag te komen dus?

ALEX Mee voor de dag komen? Nee zeg, nou wordt 'ie goed! Ik zal je eens wat vertellen. Deze vrouw gaat de show stelen. Alle ogen zullen op haar gericht zijn. De minister zal omvallen. Wat heet de minister?! De hele záál zal omvallen. Zo en nu niet meer zeuren want ik heb meer te doen. **(Alex af -L-)**

THOMAS **(Voor zichzelf)** Dat belooft heel wat. **(Thomas af -B-. Na enkele ogenblikken komt Truus op -L-. Heeft nog steeds haar schort voor en de Aldi-tas bij zich. Ze staat in de lounge en weet niet goed wat ze moet doen. Kijkt wat om zich heen en gaat dan zitten. De tas zet ze op haar schoot en laat deze daar staan zolang ze blijft zitten. Zit daar maar, doet niets en kijkt. Na enkele ogenblikken komt Alex op -L-. Ziet Truus. Gaat naar haar toe)**

ALEX Zal ik u eens wat vertellen?

TRUUS Ik ben hier maar even gaan zitten.

ALEX Het wordt een ongelofelijk succes!

TRUUS Dat mag toch wel?

ALEX Alle ogen gericht op die ene vrouw, de spetter van de avond!

TRUUS Sjef zei dat ik maar even iemand anders gezelschap moest gaan houden.

ALEX Nou mij niet hoor, ik heb nu even helemaal geen tijd.

TRUUS Een minister geloof ik.

ALEX Prima. Nou, ik ga verder met de voorbereidingen. Toedelo! **(Gaat af -L- en komt vrijwel onmiddellijk weer op)** Wat zei u nou zo-even?

TRUUS Wie? Ik?

ALEX U moet iemand gezelschap houden?

TRUUS Ja, Sjef zei dat ik...

ALEX **(Onderbreekt Truus)** En wie was dat precies?

TRUUS Wie? Sjef?

ALEX Wie moest u gezelschap houden?

TRUUS De minister van cultuur geloof ik. Maar Sjef zegt wel eens meer...

ALEX De minister van cul... **(Bekijkt Truus van top tot teen)** Maar dan bent u dus...

TRUUS Geloof het wel.

ALEX **(Bekijkt Truus wederom van top tot teen, draait dan alleen zijn hoofd naar het publiek en zegt)** Oh, mijn hemel... **(Alex bekijkt Truus nog een keer van top tot teen)** Ik eh... ik denk dat we maar eens even moeten gaan zitten.

TRUUS Ik zit al.

ALEX Ik bedoelde ook eigenlijk meer mezelf. **(Alex gaat zitten. Zucht heel diep)** Nu moeten we eens even een paar dingen op een rijtje zetten.

TRUUS Ja.

ALEX Wat heb je overigens in die tas.

TRUUS Beddengoed.

ALEX Beddengoed?

TRUUS Ja.

ALEX Er was alleen sprake van eten, het was volgens mij niet de bedoeling dat jullie tussen de lakens gingen. Maar goed, dat moeten jullie zelf ook maar weten. Nou, laten we maar eens bij het begin beginnen. Hoe heet je?

TRUUS Wie? Ik?

ALEX Ja, wie dacht je dan?

TRUUS Ik dacht niet.

ALEX Nou, hoe heet je?

TRUUS Truus.

ALEX **(Verbaasd)** Truus?

TRUUS Ja.

ALEX **(Voor zichzelf)** Nou ja, dat kan er ook nog wel bij.

TRUUS Bruinsma.

ALEX Wat?

TRUUS Bruinsma. Zo heet ik van achteren.

ALEX Truus Bruinsma dus.

TRUUS Ja.

ALEX En je bent hierheen gestuurd als tafeldame voor Tom.

TRUUS Nee, voor de minister.

ALEX Nee.

TRUUS Cultuur.

ALEX Nee, als tafeldame van Tom.

TRUUS Ja maar Sjef heeft gezegd dat ik...

ALEX **(Onderbreekt Truus)** Luister lieve schat, maak me niet gek, de verwarring is al groot genoeg.

TRUUS Verwarring?

ALEX Ik denk dat ik eerst Brigitte maar eens even ga bellen.

TRUUS **(Staat op)** Heeft u mij verder nog nodig?

ALEX Ja, wat denk jij dan? Ga zitten. **(Truus gaat onmiddellijk weer zitten. Alex pakt zijn mobiele telefoon en toetst een nummer)**

Met Alex, nou, ze is gearriveerd hoor. **(Spreekpauze)** Wat zeg je?

(Spreekpauze) Weet ik veel, misschien is ze met de sneltrein gekomen. **(Spreekpauze)** Hoe ik haar vind? Nou, daar bel ik nu juist over. Om je de waarheid te zeggen had ik iets anders verwacht. **(Spreekpauze)** Nou ja, iets meer... hoe zal ik het zeggen? En dan die tas met beddengoed. Wat heb je je er allemaal bij voorgesteld? Het gaat om een diner bij de minister, overnachting niet inbegrepen. **(Spreekpauze)** Wat bedoel je met ik had even niemand anders? Je kent plenty mooie meiden en dan stuur je dít? Nou, ik zal je nog eens om een dienst vragen. Je wordt bedankt.

(Verbreekt de verbinding)

TRUUS Problemen?

ALEX Nee die komen waarschijnlijk pas als Tom je leert kennen. Maar goed, dat zien we dan wel weer. Wie dan leeft, wie dan zorgt. Wil je iets drinken?

TRUUS Een glas melk.

ALEX Melk? Nou, ik betwijfel of ze dat in de bar hebben. Maar goed, ik vraag het wel even. Ik ben zo weer terug, blijf daar maar even zitten. **(Alex af -L-. Na enkele ogenblikken komt Sjef op -B-)**

SJEF **(Ziet Truus en gaat naar de lounge)** Wat ben je daar nou aan het doen mens?!

TRUUS Niets Sjef.

SJEF Nou ja, dan kun je tenminste ook geen brokken maken. Kom op, mee.

TRUUS Dat kan niet Sjef.

SJEF Dat kan niet? Hoe bedoel je?

TRUUS Ik moest hier blijven zitten van die man.

SJEF Man? Welke man in hemelsnaam?

TRUUS Een man Sjef.

SJEF Wees toch eens duidelijk mens!

TRUUS Hij zei dat hij me nog nodig had Sjef.

SJEF Dat moet dan wel een heel bijzondere man zijn die jou nodig heeft Truus. Maar goed, doe wat die man zegt, blijf lekker zitten dan loop je mij ook niet voor de voeten. **(Sjef af -L-)**

BORIS **(Komt op -B- en gaat naar de lounge)** Hé me-ma, ve-volgens me-mij krijgt Caesar geen le-lucht.

TRUUS Ik kan nu even niet weg.

BORIS Zit je ve-vastgepl-pl-plakt dan?

TRUUS Die man zei dat hij me nog nodig had.

BORIS Ve-volgens mij is die overst-st-stroming je naar het he-hoofd geste-ste-stegen.

TRUUS Ik krijg een glas melk.

BORIS Me-maar wat doe ik nu me-met die he-hamster? Ik he-he-heb hem al een paar keer he-he-heen en weer gese-se-schud, maar hij geeft geen ke-krimp.

TRUUS Vraag maar even aan pa.

BORIS Pe-pa? De-die heeft alleen me-maar een grote me-mond, maar oplos-losingen he-ho maar.

ALEX **(Komt op -L-, heeft een glas melk en een glas bier bij zich. Ziet Boris. Heel verrast)** Oh... wat een verrassing.

BORIS **(Terwijl hij het glas bier pakt)** De-dat had je nou ne-niet he-hoeven doen. **(Drinkt het in één teug leeg en geeft het dan terug)** Ne-nou, tot ze-ziens dan me-maar weer. **(Boris af -B- Sjef komt op -L-)**

ALEX **(Kribbig)** Hè, wat een drukte nou toch. Wie is dit nu weer?

TRUUS **(Tegen Sjef, terwijl ze naar Alex wijst)** Dit is die man Sjef.

SJEF **(Tegen Alex)** Ik weet niet wat je met haar van plan bent vriend, maar mijn zegen heb je. **(Pakt het glas melk en drinkt het in één teug leeg. Geeft het glas terug, gaat daarna af -B- Meteen daarop komt Christina op -L-)**

ALEX **(Kribbig)** Nou zeg, blijft dat zo?

CHRISTINA **(Tegen Alex)** En? Gaat alles naar wens?

ALEX Het is maar van welke kant je de zaak benadert.

CHRISTINA Nou, dan zal ik niet verder storen. Laat je me weten als die dame gearriveerd is?

ALEX Die ís gearriveerd.

CHRISTINA Oh... en?

ALEX **(Wijst naar Truus)** Oordeel zelf.

CHRISTINA **(Verbaasd)** Bedoel je dat...? Is dit eh...?

ALEX **(Kribbig)** Ja.

CHRISTINA Maar dit is toch eh...?

ALEX Ik heb al met Brigitte gebeld en gezegd wat ik er van vind.

CHRISTINA **(Verbaasd)** Deze vrouw is door Brigitte gestuurd?

ALEX Miss World had niet hoeven, maar een beetje meer klasse had ik toch wel verwacht.

CHRISTINA En wat zegt Brigitte er van?

ALEX Ze zegt dat ze niemand anders had.

CHRISTINA Nou ja, beter iemand dan niemand, niet waar? **(Opgewekt)** Nou, succes. **(Terwijl in de richting van de balie gaat zegt ze voor zichzelf)** Zoals ik al zei, volgens mij gaan wij een hoop lol beleven met deze mensen. **(Gaat af -B-)**

ALEX Hè gat, wat doen we nu met jou? Brigitte hoef ik niet meer te bellen, die heeft de pest in en iets anders zou ik zo snel niet kunnen bedenken. Heb je al een kamer?

TRUUS Een kamer?

ALEX Ja, het diner is pas morgenavond. Je zult toch ergens moeten blijven vannacht. Of ga je vanavond weer naar huis?

TRUUS Geloof het niet. **(Thomas komt op -B-)**

ALEX **(Voor zichzelf)** Oh... nou zullen we het hebben.

THOMAS **(Ziet Alex)** Ah, daar ben je. **(Komt naar de lounge)** Zeg Alex, ik zou toch nog graag eens even willen... **(Ziet Truus)** Oh... neemt u mij niet kwalijk mevrouw. Mijn naam is ter Velde, Thomas ter Velde. **(Geeft Truus een hand. Dan weer tegen Alex)** Maar om nog even terug te komen op...

ALEX **(Onderbreekt Thomas. Met een blik naar Truus)** Nou?

THOMAS Wat bedoel je?

ALEX Wat vind je er van?

THOMAS Wat moet ik waar van vinden?

ALEX Dit is Truus.

THOMAS Ja, we hebben zojuist kennis gemaakt.

ALEX Gestuurd door Brigitte.

THOMAS **(Begrijpt het nog steeds niet)** Mooi.

ALEX Heb ik te veel gezegd?

THOMAS **(Kijkt van Alex naar Truus en weer naar Alex)** Wil je me vertellen dat deze dame...?

ALEX Is het geen beauty?

THOMAS Ik ben bang dat jouw en mijn voorstelling van schoonheid nogal uiteen loopt.

ALEX Smaken verschillen, nietwaar?

THOMAS De minister slaat stijl achterover als hij dit ziet.

ALEX **(Kribbig)** Je bent erg opbeurend moet ik zeggen, ik fleur er helemaal van op. Je zou me op z'n minst kunnen feliciteren.

THOMAS **(Sarcastisch)** Nou, van harte. Maar eh... je denkt toch zeker niet dat ik met haar...? Kom op zeg, ik wil wel serieus genomen worden. En wat stelt die boodschappentas voor?

ALEX Dat is een verrassing.

THOMAS Verrassing?

ALEX Ja, maar die verrassing komt pas na het eten. Ik verklap niets, maar het zou wel eens een dolle nacht kunnen worden.

TRUUS **(Staat op)** Heeft u mij nog nodig?

ALEX **(Kribbig)** Hè, nu even niet zeuren. Ga zitten. **(Truus gaat onmiddellijk weer zitten. Tegen Thomas)** Ik begrijp niet wat je te mekkeren hebt.

THOMAS Je hebt me een tafeldame beloofd, geen wérkster.

ALEX Gut nogantoe, wat een pretenties.

THOMAS Nu even van man tot man.

ALEX **(Zeer geïnteresseerd)** Oh... verrukkelijk.

THOMAS Ik kan toch moeilijk met deze eh... met deze dame aan het diner verschijnen. Ik kan haar met goed fatsoen niet laten zien.

ALEX Ja, dan had je er één met een boerka moeten bestellen.

THOMAS En wat doen we nu?

ALEX Maak je geen zorgen, ik kalefater d'r even op en morgenavond is ze oogverblindend.

THOMAS Je optimisme is bewonderenswaardig. **(Thomas af -B-)**

ALEX **(Voor zichzelf, zonder dat Thomas dit hoort)** Vervelende zeikerd. **(Tegen Truus)** Nou, we staan er gekleurd op.

TRUUS Ja.

ALEX **(Bekijkt Truus van top tot teen)** Gut, dat wordt een hele renovatie, ik mag de steigers wel opzetten. Laten we maar eens beginnen met een komkommerkuurtje.

TRUUS Ik houd niet van komkommer.

ALEX

Het is ook niet de bedoeling dat je er van snoept. Nou, kom op, laten we de strijd aangaan.

TRUUS

Wat gaan we aan?

ALEX

De strijd. Kom maar mee, ik woon hier tegenover.

TRUUS

Ja, goed.

ALEX

De volgende keer bemoei ik me mooi nergens meer mee. **(Alex en Truus af -B-)**

DOEK

